Chretien (Verdon N. P. M.)

Serie B

N° 17

11252

M. 1007 ap. de p. m.
coll. g. l. 7 -

J. T. LLOYD.

Relié A METZ,

Chez GROSCLAUDE, Libraire et
Relieur, loue des Livres, au bas de la
rue des Jardins.

ERUCARUM ORTUS, ALIMENTUM

ET

PARADOXA METAMORPHOSIS,

In qua

Origo, pabulum, transformatio, nec non tempus, locus & proprietates erucarum, vermium, papilionum, phalarum, muscarum, aliorumque hujusmodi exanguium animalculorum exhibentur

in

*Favorem, atque insectorum, herbarum, florum, & plantarum
Amatorum, tum etiam pictorum, limbolariorum, aliorum-
que commodum exactè inquisita, ad vivum delineata,
typis excusa, compendiosèque descripta*

per

MARIAM SIBILLAM MERIAN.

AMSTELÆDAMI.

Apud JOANNEM OOSTERWYK.

Cujus in Officinâ

Hoc, tam figuris, ad vivum depictis, quam æri solummodo incisis, ut & quæcunque Opera alia

per

Dictam MARIAM SIBILLAM MERIAN unquam

Composita, Prostant.

ERUCARUM OLIV. ALBENTUM

GARADOKA THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS
THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

THE TAMPONORIS

PRÆNOBILI ATQUE GRAVISSIMO VIRO
D^o. THEODORO HUYGHENS, J. C^{to}.
TOPARCHÆ IN HONKOOP,
REIPUBLICÆ AMSTELÆDAMENSIS
JUDICI PRUDENTISSIMO,
OMNIS GENERIS ARTIUM ET SCIENTIARUM
SCRUTATORI SOLERTISSIMO,
AMATORI VIGILANTISSIMO,
PROMOTORI CONSTANTISSIMO,
QUEM THEMIS ET PIETAS, QUEM PLEBS ET CURIA
LAUDANT;

HOC
MARIAE SIBILLÆ MERIAN
ERUCARUM EUROPÆARUM

OPUS,
NUNC POST MULTORUM ANNORUM LABOREM
INDEFESSUM

ÆRI INCISUM,

NEC NON

CLIV. ACCURATISSIMIS FIGURIS,

[EXPLICATIONE EARUNDEM LATINA ADJECTA,]

OMNIBUS NUMERIS PERFECTUM,

VENERATIONE SUMMA,

D. D. D.

Humillimus & Devotissimus cliens,

JOANNES OOSTERWYK.

AMICE LECTOR.

Libelli præsentis duas partes, quinquaginta novem observationes insectorum comprehendentes, curiosorum plurimum naturæ investigatorum repetitis flexa precibus olim in idiomate germanico Norimbergæ, ut & hicce locorum in belgicâ linguâ piæ memoriæ mater mea Maria Sybilla Merian in lucem ediderat, aliorum interim Europæorum Surinamensiumque insectorum de novo comparatorum inquisitione occupata; cum autem ad dispositionem in vilissimis etiam si creaturis conditoris admirabilem, ineffabilemque sapientiam omnibus & singulis magis magisque prædicandam diurnam cum nocturnâ conjunxisset operam, ac indefessos in prioribus habitos labores, laudabileque de reliquis propositum feliciori fortè sæculo, beatiorique contemplatione huic mûndo surreptæ recompensare Deo ter optimo maximo visum fuerit; Tertiam ego partem, varia adhuc Europæa, Surinamensiaque insecta exhibentem ad aliorum etiam vota, ex sanguinum harum bestiolarum naturæ penetrandæ desiderio stimulatorum adimplenda, Belgico priùs, nunc

* 2 verò

verò Latino quoque sermone exprimere, prelo committere, publicique juris facere persvasum habui, quælibet harum partium quinquaginta & unam figuram æneam exhibet, ità ut omnia piæ memoriæ matris meæ opera sint omnimodè completa. Vale.

P R Æ F A T I O.

Elineandis à tenerâ ætate meâ floribus, herbis atque fructibus ut plurimum occupata in id unum incubui, ut hæc conatuum meorum primitias vario insectorum, eum in finem indefesso labore conquisitorum genere exornarem; hoc in opusculo, vermes omnes & erucas, non minus ac bombyces transfigurationi subjacere, experiebar, id altiori paulò, triginta novem annorum spatio studiose comparata, varieque ac mirabiliter transformata, mentis indagine perpendendi titillabat animum. Horum haud vulgarium occursum meis sub præcordiis longiore temporis intervallo recondendorum moræ impatiens, alios etiam investigatores assiduos eorundem participes reddere decrevi, horum ortus, alimentum, transformationisque perceptio quamplurimos summam rapuit in admirationem præprimis autem creatoris regimen, qui tam vilia animalcula essentiâ tam mirabili tantâque pulchritudine donavit, ut & Appellis ipsius, ea, in Americâ præcipuè detecta, coloribus, ut deceret, adumbrando penicilli dexteritas impar sit, unde majori semper majorique observationum cupidine flagrabam. Ex ovulis suis prodeuntes igitur vermiculi ita minuti sunt, ut visu vix aux ne vix quidem sint perceptibiles, ast dum pabulo suo debite sunt instructi, pars in sui omnimodam accretionem hebdomadas aliquot, pars verò duos etiam menses insumunt, alii tribus sub capite retrorsum ungvibus, ac in medio ventre quatuor quolibet in latere, & in posticâ parte duobus adhuc trunculis sunt instructi, alii sub capite retrorsum tribus constant ungvibus, quibus in medio planè omninòque carent, duobus tantum in parte posticâ muniti, progredien-

P R Æ F A T I O.

tes posteriores prioribus pedes jungunt , ita ut cum flexurâ corpus sursum prosteret , & hoccemodo iter suum accelerant.

Acari pedibus carent , quam obrem etiam corpore solummodò provolvuntur , hos in corruptis erucis copiose deprehendi , ut & in earum , ac aliis excrementis , quæ pabulum illorum esse videntur , cum in eis ovula sua muscæ collocent. Acari in doliola fusca defiguntur , è quibus elapso decem duodecimve dierum spatio muscæ prodeunt. Quædam erucæ bombycum adinstar texturam conficiunt , aliæ nulla fila ducentes in aurelias degenerant , utraque hæcce species jam quatuordecim , jam viginti diebus effluxis papiliones noctû solummodò volantes , id est phalænas producit. Dantur & aliæ , quæ in aurelias conversæ filotantum firmantr , & capite deorsum vergentes dependent , infantulum fasciis involutum referentes , quarum aliæ deauratæ videntur , vernoque tempore papiliones , in volando interdû celeres admodum , inde prodeunt. Omne genus erucarum , priusquam Metamorphosin aliquam subeat , bis tervè deponit exuvias , quædam mutatâ pelle novo colore , novaque formâ , nullam prioris figuræ speciem referentes , imbuuntur. Ex erucæ aureliâ muscas sæpè sæpiùs excepi , cujus rationem esse statuo , quod erucæ , cum in aureliam jamjam esset immutanda , firmatæ , muscam huic pluribus horis insidentem , supervenisse , deprehenderim , ex quâ aureliâ præterlapso quatuordecim dierum spatio ultrâ quinquagintâ minimas muscas in lucem erumpentes videre fuit , quarum alulæ intricatæ cum essent , eas pedibus suis expedientes , avolabant. Phalænarum atque papilionum prius prodeuntium alæ sunt minutissimæ , uti videre est fol. 26. ast ita citò accrescunt ,

P R Æ F A T I O.

cunt , ut intrâ unius horæ spatium suam perfectio-
nem nanciscantur , papiliones ore carent , quo erucæ
adhuc instructæ fuerant , sed duplici , eâque tenui
longâque proboscide muniti sunt inter oculos , quam
compositam floribus inferunt , nutrimentum hocce
modo suum attrahentes , nec ullâ amplius meta-
morphose mutati , priusquam ova sua excluserint ,
intereunt.

*S*ic Meriana oculis, gestu, sic pingitur ore,
Ingenii dotes pingere nemo potest.
Imperii sua fama prius exorta sub axe est
In variis mundi denique sparsa locis.
Hac insectorum stimulata cupidine, formas,
Naturam, ac varios noscere nata modos,
Queis immutentur; detexit America vermes
Huic inuisa suos, imperiumque suos;
Qualibet ad vivum penicillo (Appelle stupente)
Exhibet illa suo, dexteritate novâ.
Vidit ut, ejecto crucæ quod semine mortem
Cum vitâ mutant, reptile fiat avis,
Sic ad sidereas, simili sibi prole relictâ
Illa plagas, modo humi fessa rependo, volat.
Hac ancilla bona & fida est, quæ quinque recepit,
Mille talenta suo reddidit illa Deo.

SALOMON DE PEREZ

Phil.; & Med.; Doctor fecit.

I. *Morus cum fructu.*

utulare folium contextam frondiferis è mori ramis floribusque ac fructibus conspicuis, lauream repræsentat, cujus foliis proprio tanquam pabulo bombyces aluntur; hi vermes ex ovulis per hyemis decursum à curiosioribus sedulò conservatis prodeunt, tempore verno per solis calorem excluduntur, extunc illis mori folia in alimentum exhibentur, sollicitè cavendo, ne vel minimùm sint humida, eos aliàs necatura. Octo circiter aut decem dierum, cineritio obscuro, cutis: (quod ter quaterve accidere solet :) brevì mutandæ prognostico, colore imbuuntur: color eorum in totum ferè albicans est, at ubi totaliter accreverunt, clarescunt, ac quodammodò pellucidi fiunt, incessanter huc illuc capite nutantes ex ore Sericum texere incipiunt, amatores itaque hæc signa conspicientes cucullo illos imponere consueverunt, unde sibi met ipsis ovalis figuræ carcerem parant; hacce texturâ albicante, albi quoque exstiterunt vermium pediculi, flavi verò fuere, si flavo tincta colore textura fuerit, hoc peracto vermis in aureliam transmutatur, hæc ei figura viginti dierum spatio immanet inde verò phalæna albicans propullulat, quæ pelliculam hanc perrodit, & ab eâ sese extricat, fuscum quandam liquorem excernens, Ex utroque sexu constituitur hic vermis, masculus corporis, femellâ, tenuioris est, factò coitu in chartam, hunc in finem eis appositam ovula sua arctè collocant, ac ita novem decemve diebus sine escâ & sine potu vivunt, ac tandem intereunt. Ovula prius colore flava grani milii magnitudinem æquantia, paulò post cineritio colore tinguntur; ac ita in vernum usque tempus, uti superiùs asseruimus, conservantur.

II. *Tulipa purpurea.*

Hæc tulipa, jaspis etiam marmorea audiens, insidentis sibi erucæ in mensis maii finem usque pabulum est, tuncque in aureliam cineream commutatur elapsis autem diebus quindecim exit inde phalæna alis superioribus rubello, inferioribus

ribus unà cum corpore, cinereo colore tinctis instructa.

Subtus caule vermis latet, qui animalculis exilibus: (pediculi) dictis, tanquam pabulo vescitur, sub finem mensis maii in bullam convertitur, effluxis quatuordecim diebus inde, flavis nigrisque striis cum oculis rubicundis variegata, musca procedit.

III. *Sambucus Cærulea.*

Virides erucas, folio inferiùs adhærenti, similes hac in arbore apprehendi, & ejusdem foliis enutrivì in diem usque mensis Maii duodecimam, ubi texturam albam conficientes in aureliam fuscam commutabantur, circa finem mensis è lucido fusca phalæna, qualis flori imposita cernitur, educebatur.

Hæcce flori insidens cruca viridis secundâ die Maii in aureliam fuscam defigurabatur, & vigesimâ septimâ Octobris inde fuscis albisque maculis aspersa phalæna prodiit, qualis in flore superiùs exhibetur.

IV. *Cerasus nigra dulcis florens.*

Hoc genus vermium, Bruchus, à popularibus audiens, eò quod frumenti radicem depascantur, corpore constant albicanti, nudoque vermiculorum in caseo deprehensorum adinstar, capite flavo ochræ colore tincto; hos in mense Octobris minutissimos adhuc in terrâ reperi & in annum subsequenter reservavi, in mense Aprili eâ erant magnitudine, quam infra referunt, defigurantur in Scarabæos (Moolenaars) dictos, forma superiùs in folio quodam depicta cernitur, novos pomorum furculos hi depascuntur, quocircà eos hac in arbore collocavi.

V. *Hyacinthus Orientalis.*

Pilosa hæcce, nigricansque cruca, qualis infra delineatur, variis floribus ac herbis pascitur, celeriter incedit, tacta globuli adinstar in sese convolvitur, & aliquo temporis spatio immobilis jacet, debitam accretionem assecuta texturam conficit,

ficit, & in aureliam nigram convertitur, quatuordecim diebus elapsis Phalæna, qualis flori inhæret, inde surgit, hujus alæ superiores fuscæ sunt & albicantes, inferiores helvæ, nigroque colore maculatæ, ovula parit è cinereo viridia.

Floſculo qualis infidet, talis mihi erat erucula, hæc ligno firmiter adhærebat dura brevisque facta, uti ſuprà illam majorem erucam conſpicitur, decem diebus effluxis inde nigra muſca erumpebat, prodibant & aliæ muſcæ à tergo flavæ, quæ, duarum ex iisdem hic delineatarum icone repræſentantur.

VI. *Ranunculus dulcis*

Simile genus crucarum hos ſuprà flores inveni, quas iisdem integro menſe Majo enutrivi, in dorſo auriaci, & deſub è lucido flavo ſunt coloris, cæterum nigræ ſunt, ac quodammodo pilofæ, tactæ conglobantur, diuturnæque quiete torpent immobiles, in menſe Majo, telam texunt, & fuſcam in aureliam tranſmutantur, qualis folio adhærens delineatur, poſt quatuordecim dies ſpecioſa prodit inde phalæna, cujus caput, corpus, alæque ſuperiores flavo ſulphuris atque nigro maculatæ, inferiores alæ nigro rubroque colore variegatæ ſunt: hæ phalænæ interdiu unâ ſedent quietæ, ſub vesp̄eram volitant, tempore matutino quietis capeſſendæ gratiâ umbroſa loca ſectantur, ſpatio dierum aliquot elapſo ovula flava parientes emoriuntur.

VII. *Prunus florens.*

Magnam hanc viſcentem punctis nigris diſtinctam erucam nigro capite, in principio menſis Maii ſuper hac arbore inveni, tacta filo ex ore prodeunte deſcendit, quo mediante itidem aſcendere novit, folio plerumque, à ſemetipſâ circumvoluto infidet, ex eo recedens abundèque pabulo ſuo reſecta feſtinanter in ſuum ſeſe folium recipit, in quo etiam texturam parat, & in aureliam deſiguratur, exinde phalænas exire deprehendi, quarum corpus anterius ex lucido flavo, pars poſterior unâ cum alis ſuperioribus albicanti colore ſunt prædita.

Interiùs jacet ſubflavus in vermium excrementis repertus

acarus, qui trium dierum spatio in doliolum fuscum immutatus, elapsis quatuordecim diebus in talem, qualem infra delineavi, muscam transformatus fuit.

In extremitate, folii viridis eruca virescens exhibetur, turbata, filo deorsum, eodemque mediante iteratò sursum fertur, hisce foliis eam enutrivì, ad duodecimum usque Junii diem, ex tunc in nympham flavescentem transit, ex quâ die vigesima sextâ Julii, qualis in folio depingitur, musca nigricans educta fuit.

VIII. *Taraxacon.*

Super Sylvestri hocce flore in mense Apriliprehenditur eruca fusci corporis, in capite duo quasi pilosa cornua gestat, ut & in dorso quinque adhuc ejusmodi fasciculos exstantes, cæterum corpus pilis flavis obsitum est; in principio mensis Maii telam ovalem propriis è pilis conficit, & in aureliam fuscâ pilis flavis obsitam, ut infra vides, immutatur, in fine mensis ejusdem inde phalæna cinerea producta fuit, uti superius in folio videtur.

IX. *Cerasa acida rubra flore plena.*

ERUCAM hanc super omni genere fructiferarum arborum, præcipuè tamen ceraforum est reperire, Metamorphosin subitura parat ovalis figuræ texturam, argenti more splendidam, & instar chartæ pergamænæ quodammodò tabulosam, huic inclusa fuscâ in aureliam transformatur, qualem diversa duo folia exhibent, post quatuordecim dies, phalæna cinerei coloris inde prodit, qualis superius super hocce ramulo volitans exhibetur.

X. *Flos grossulariæ, Satiæ, Spinosæ.*

IN mense Aprili hac super arbusculâ genus quoddam erucarum corpore fuscarum, striis nigris albisque maculis aspersarum invenitur, testudineo gradu incedunt, mense Junio rufam sibi ovalis figuræ telam texentes fuscâ in aureliam immutan-

tantur, mense Julio fulva producitur inde phalæna, cujus alarum superior qualibet albâ maculâ distingritur; sicuti figura habet.

XI. *Cerasus austera, florens.*

Hujusmodi flavo quodam lucido tinctas erucas sæpè sæpiùs his super arboribus inveni, folia, quibus involvuntur, complicant, pilosæ sunt admodum tam antroorsum quam retrorsum gradientes, tactæ filo ex ore protenso descendunt, in sextum usquè diem mensis Maii eas enutrivì, telam exinde albam conficiebant, & in nymphas fuscas immutatæ vigesimâ septimâ die Octobris, in papiliones è lucido fuscòs, ad latus depictos, migrarunt. Tales in cerasis quàm plurimas deprehendi subflavas erucas, folia viridia complicant, ac pilosæ admodum sunt tam antroorsum quàm retrorsum gradientes, tactæ filo ex ore protenso descendunt, quo mediante pariter reascendere noverunt, in sextum usque diem mensis Maii eas enutrivì, tunc albam telam conficiebant, vigesimâ septimâ die Octobris è lucido flavo tinctæ colore phalænulæ prodibant, qualis in folio viridi suprà annotata est.

XII. *Viola Lutea.*

Super hocce murario vel potius montano flore hujusmodi tenues erucæ virides inveniuntur, aliis crucis proportionatè longiores, sub corpore pedibus carent, progredientes corporis partem posticam priori jungunt, gibbum hocce modo formantes, iter suum accelerant; animadverti, quod mense Junio folio sese firmiter intexentes in aureliam fuscam immutentur, Julio fuscus & elegans inde papilio prodit, qualis proximè florem hunc est appictus.

Flori flavo superjacet vermiculus, quem in rapâ reperi, hic in doliolum immutabatur, decem diebus elpasis parva quædam musca, in arbore delineata, prodiit.

XIII. *Flos prunæ Damascenæ.*

Formosam hanc virentem striis nigris, coralliolisque flavis adornatam erucam hisce foliis in mensem usque Junium-

enutrivì, ubi argenti more resplendenti & instar chartæ pergamænæ Tabulosæ ovalis figuræ telæ sese intexit, & in aureliam fuscā defigurabatur, in principio mensis Augusti elegans inde phalæna prodiit, cujus alæ inferiores flavæ fusco colore striatæ, sicciterque maculatæ sunt.

Inferiori folio virenti, crustâ fuscâ eâque solidâ munitum adhæret animalculum, hoc domunculam suam cochlearum adinstar secum circumfert tardigradum, hisce foliis in vigesimum usque Junii diem illud enutrivì, exinde non movebatur, undecimo die Julii, qualis supra eruculam fuscā repræsentatur, phalæna prodiit alba, aliud è regione animalculum ejusdem est naturæ.

XIV. *Grossularia hortensis non Spinosa florens.*

HAc in arbore genus aliquod erucarum animadvertitur, quarum anterior pars corporis flava, posterior autem superius alba & inferius flava est, eas, in aurelias usquedum immutarentur, infantem fasciis involutum apprimè referentes, ac auro velut & argento coruscas, enutrivì, in fine Junii papilio prodiit, cujus latera superius summè flava, fusco colore maculata, & inferius fusca, maculis nigris adornata sunt.

XV. *Ranunculus pratensis.*

HUjuscemodi discolores erucas in mensem usque Junii hæce fronde nutrivì, tunc in aureliam nigram migrabant, undè papilio prodiit elegans, cujus alæ superiores è lucido flavæ punctis nigris aspersæ, sed inferiores auriaco colore, virgisque nigris adornatæ erant.

XVI. *Cærefolium.*

HÆcce herba virescentis, albæ, virgulatæ, glabræ erucæ pabulum est, in finem usque Maii enutrita tenuem sibi telam parat, quâ confectâ, in aureliam spadicei coloris immutatur, diebus quatuordecim elapsis fusca phalæna producta est, qualem figura repræsentat.

XVII.

XVII. *Vermes miraculosi.*

DUas has ingentes, formâ tamen, atque colore disconvenientes erucas in herbâ, earundem pabulo reperi, simili cum aliis Metamorphose mutabiles, quæ semetipsas intexentes, in aurelias cineritii coloris immutantur, è quibus ingentes duæ obscuro quodam auriaco colore præditæ phalænæ postmodum, in totum sibi propemodùm similes, in conspectum venerunt.

XVIII. *Malus mellea florens.*

HOC erucarum genus arbori cuilibet fructiferæ summè nocivum est, interdium per universam arborem disperguntur, nocturnè verò in fasciculum araneorum telæ similem unâ conveniunt, hæc eruca subfusca est, cuilibet infectioni dorso cærulea, simul ac rubicunda corallia sunt intertexta, telâ tenui circumcircâ confectâ, in aureliam fuscâ invertuntur, undè diebus quatuordecim elapsis albicans fuscis striis distincta phalæna prorumpit, ovula parta Lanugine subflavâ contegunt, ita ut in conspectum non veniant, hocce modo hyemali tempore à frigore sese tuentur. In pomis itidem subflavam eruculam inveni, quæ sub finem mensis Maii telæ sese intexuit, in quâ hyemali tempore morabatur, verno, qualis suprà virentia folia conspicitur, exigua musca prorupit.

XIX. *Rosa incarnata.*

SUPER rosæ calyce viridem eruculam sedentem conspicias, quæ non folia solummodò viridia depascitur, sed & calycem excavat, itâ ut rosarum accretionem impediat, in fine mensis Maii in Aureliam ochræ colore tinctam immutatur, Junio papiliones in rosis appicti prodeunt.

Subtus rosæ caulem erucula fusca prorepat, quæ medios calyces per modum prioris exedit, Majo metamorphosin subit, Junio mense, qualis ad latus volitans appictus est, papilio prodit, hujus alæ superiores ochræ, inferiores verò cinereum colorem referunt.

Infe-

Inferiùs folio viridi viridis eruca infidet , sub foliis supina pabulum sumere solita , in decimam usque Junii diem eam enutrivì , ubi perfectâ tenui , albâque texturâ in aureliam lignei coloris immutabatur , vigesimâ sextâ ejusdem inde phalæna fusca prodiit , qualis in Marcescente rosâ denotatur.

XX. *Oxyacantha florens.*

Diversicolor hæc eruca ut plurimùm in dumis invenitur , neque tamen idèd à pomorum foliis abhorret , à me quodam tempore enutrita telam cineritii coloris sibi texuit , & in aureliam fuscâ immutabatur , quæ vivens tanti sensûs erat , ut tacta sese circumvolveret , diebus duodecim præterlapsis alba prodiit inde phalæna , quæ flava pariens ovula extincta est.

Sordidos hosce vermes in cloacis graveolentibus est reperire , mutantur in doliola caudati , undè etiam muscoli nuncupantur , spatio septendecim dierum elapso muscam educi sub flavam inertem animadverti.

XXI. *Cotoneæ flos.*

Tantas his in arboribus erucas inveni flavo ochræ colore tinctas , striis nigris , punctisque albicantibus asperfas , cauda , caputque auriaci sunt coloris , tactæ multâ motitatione caput agitant , hisce foliis eas enutrivì , usquedùm sub flavam tabulosamque texturam conficientes in Aurelias immutarentur , trium hebdomadarum spatio ingens ochræ colore tincta phalæna prodiit quæ totâ die loco non movebatur , tacta bardè admodùm volitans quemlibet in locum impingebat , ova parit flava.

XXII. *Rosæ multiplex , media.*

Suprà Rosæ calycis nervulum inferiùs erucula flava residet , mense Julio in aureliam ex viridi rubram mutabatur , diebus quatuordecim elapsis elegans animalculum cinereum inde prodibat , ochræ colore lucido , albisque simul striis exornatum.

Similis eruca , exanimis adinstar , prosternebatur , effluxis ali-

aliquot diebus ex eâ quinque erepebant acari , in doliola alba transeuntes , hæc autem memorata doliola contexebat eruca , periitque ; post dies quatuordecim quovis è doliolo parva musca prorupit.

XXIII. *Cerasus major fructu subdulci.*

PEr elegantis hujus erucæ dorsum nigra gemmis quasi intertexta vincula obliquè ferebantur , hisce foliis eam enutrivì , aliquandò deficiente pabulo , sibimet ipsis invicem esca fuère ; mense Julio ovalis figuræ telam argenti more fulgidam conficientes in aurelias immutabantur , Augusto phalenæ elegantes colore nigro , albo , cinereo , auriaco , roseoque colore præditæ , prodibant.

Supra cerasum crucula formosa celerrimi gressûs exhibetur , in Augusti principio fuscam in aureliam immutata , tandem in fine mensis ejusdem papilio , facta est , qualem figura repræsentat.

XXIV. *Rosa maxima multiplex.*

HOcce crucularum viride genus nigris constans capitibus , pediculos , calycesque , eodem , quo in inferiore rosæ calyce conspicias , modo , internè exedit , tactæ filo descendunt , eodemque mediante reascendunt , in fine Maii in aurelias fuscas immutantur , elapso quatuordecim dierum spatio fulgurantes ut aurum , volatu celeres , turbati dexterrimè sub folia sese recipiendi , peritissimi papiliones inde prodeunt.

XXV. *Fructus grossulariæ , Spinose.*

INgens in folio , propemodùm erecta demonstratur eruca , tacta , parte corporis superiore hùc illùc agitur , trunculis posterioribus ità firmiter adhæret , ut illæsa vix aut ne vix quidem exsolvi possit , in finem usque Maii eam enutrivì , tunc in aureliam fuscam invertebatur , elapso quatuordecim dierum spatio , albi , fusci , maculisque variis alpersi papiliones indo prorumpebant , quales inferior figura exhibet.

Fructui erucula infidet in medio viridis, in parte verò corporis posteriore, anterioreque flavis, nigrisque punctis distincta; fructui huic non mediocre damnum infert, repetitis vicibus exuvias deponit, venustiori continuo metamorphose elegantior facta sub finem Maii degenerat in nympham, trium septimanarum spatio muscæ flavæ prodeunt, uti latus habet.

XXVI. *Urtica urens major.*

HÆc herba nigricantis erucæ pabulum est, quasdam earum in scatulâ reservavi, quæ decimo quarto die Junii operculo adhærebant, in aurelias expallido flavas inversarum unam aperui curiositate stimolata, figuræ è folio pendentis inferiùs correspondebat, vigesimo octavo die ejusdem mensis papilio inde prodibat, cujus latus exteriùs fuscum, interiùs autem ex obscuro auriaci coloris erat, nigro purpureoque mirificè exornatum. Ex aureliarum maximâ musca nigra graveolens exibat, qualis, suprà aureliam folio infidens est depicta.

Acaros etiam in excrementis harum erucarum deprehendi in doliola nigra mutatos, in quatordecim dierum spatio, quales exhibentur, in lucem muscæ prodibant.

XXVII. *Salix acuto folio.*

IN pendulo longiore folio animalculum flavum punctis nigris intertextum exhibetur, decimâ quartâ die Junii folio adhærebat, & in nympham degeneravit, præterlapsis quindecim diebus, prodibat inde scarabæus, qualis folio superiùs infidet, qui semen suum adhuc in hæc folia disseminat, ex quo alia rursum animalcula producuntur.

Folium inferius eruculam fuscam exhibet, hisce foliis eam enutriti, sextâ die Junii telam confecit, & in eâ, in sequentis anni mensem usque Majum permansit, tunc talis inde musca prodiit, qualis infrâ depingitur.

XXVIII. *Rosa versicolor.*

SPadicea rosæ infidens eruca ventre suo graditur tribus solummodò trunculis anteriùs instructa, hisce rosis in finem usque

que Junii eam enutrivì, exinde folio rosaceo involuta in aureliam fuscam immutabatur, qualem suprâ rosam est videre, post dies quatuordecim nigris, albisque maculis distinctus papilio producebatur, mediæ rosæ insidens repræsentatus.

Cauli viridis erucula insidet, quam pari modo foliis rosaceis enutrivì, in principio Julii mutabatur in aureliam, & ex eâ post quatuordecim dies papilio flavum ochræ colorem referens prodiit, qualis infrâ demonstratur.

Similis eruca humi jacebat, veluti exanimis ex quâ acarus albus proreptabat, qui exiguo temporis intervallo degeneravit in doliolum, post quatuordecim exinde dies, qualis in medio folio remonstratur, musca prodiit.

XXIX. *Grossularia hortensis.*

Hisce super arbusculis nigris albisque maculis aspersa pabulum quærit eruca, progressura partem corporis posteriorem priori jungit, corpore flexuram componit, iterque suum progreditur, hac herbâ in decimum tertium diem Julii illam enutrivì, tunc in aureliam ex lucido flavam degeneravit, in fine hujus mensis elegans, albus, flavis, nigrisque maculis aspersus indè papilio prodiit, in volando celerrimus.

XXX. *Salix cuprea Latifolia.*

Formosam hanc erucam hisce foliis enutrivì, octavâ die Junii in aureliam nigram, striis albis virgatam, pilisque albis obsitam degeneravit, post quatuordecim dierum spatium phalænâ albaeducta est, margaritæ more splendida, & è lucido viridia ova peperit.

Infimum albicantem vermem in terrâ reperi, & in scatulâ terræ plenâ servavi, variisque radicibus in mensem usque majum enutrivì, adultior, majorque factus fuscas in dorso maculas ostentabat, ultimatim in fullonem degeneravit.

XXXI. *Grossularia alba vulgaris.*

HOcce genus erucarum quâvis ab arbore fructiferâ grossulariâ tamen præprimis albâ pabulum sollicitat, incorpore cineritii coloris sunt hæ erucæ, quarum per dorsum nigra decurrit linea, lanuginosæ sunt admodum, capite flavo constant, ponè caput à quolibet latere quinque cærulea ac per corpus rubra gestant corallia, Augusto mutant formam in aurelias è lucido fuscas tactæ circumvolvuntur, Septembre albis, flavis nigrisque lineis virgatæ phalænæ prodeunt.

XXXII. *Gramen pratense vulgare.*

CIneream hanc erucam in mensem usque Julium enutrivigramine, confectâ sibi telâ cinereâ, cineream pariter in aureliam inversâ fuit, mense Augusto ex obscuro coloris auriaci phalæna inde prodiit, ova pariens viridia.

XXXIII. *Acacia germanica.*

Hæ erucæ cæruleæ sunt, lineisque flavis, albisque virgatæ, humido valde delectantur, vespere ad unam omnes in eandem telam sese conferunt, araneorum telæ similem, in decimum usque Julii diem hisce foliis eas enutriviharum quælibet ovalis figuræ telam bombycum more texebant, & in aurelias nigras degenerabant, in fine Julii è lucido fuscæ phalænæ inde producebantur, ovula sua circum circa ramulos pariunt, formantes annulum, quàm ob rem difficili negotio exterminantur.

In excrementis earum acaros inveni, qui degenerantes in doliola, quatuordecim dierum spatio in suprâ depictas muscas reformati fuerunt. Frutici inferiùs adhærens subflava eruca in gradiendo celerrima in folio viridi circumvoluta sedem figit; hisce foliis in finem usque Maii enutritur, postmodum in aureliam fuscâ immutatur, denique post quatuordecim dies è lucido fusca phalæna excludatur.

XXXIV.

XXXIV. *Hædera terrestris florens.*

Hæcce herba virescentis hujus erucæ pabulum est, tacta circumvolvitur, diuque circumvoluta jacet immobilis, in fine julii transfiguratur & Augusto mense phalæna excluditur, cujus alæ lignei coloris, superiores autem lineis viridibus exornatæ sunt.

XXXV. *Iris Hortensis Latifolia.*

Super hacce durâ viridi fronde hujuscemodi virides erucas inveni, quâ certo temporis spatio illas enutrivî, his aliquando neglexeram escam præbere, ubi semetipsas edendo consumebant, recuperato tamen ordinario pabulo ab effrænata rabie destiterunt, gressûs erant celeris, octobre mense metamorphosin subibant, anni sequentis mense martio fuscæ prodiere phalænæ, quarum alas ambas alba macula notaverat.

XXXVI. *Plantago major.*

Hæcce folia viridis & tardigradæ admodum erucæ pabulum sunt, hac herbâ illam in augustum usque mensem enutrivî, ubi in aureliam fuscam immutabatur, ex quâ mense decembre phalæna fusca infrâ figurata prodiit.

XXXVII. *Grossularia hortensis majore fructu rubro.*

Ejuscemodi erucas virides hisce super arbusculis inveni, foliisque in principium usque decembris enutrivî, ubi in aurelias spadicei coloris immutabantur, sequentis anni mense februario elegans alba, lineisque nigris strigata phalæna inde prodiit, ovula pariens subviridia.

XXXVIII. *Fœniculum Hortense.*

Super hacce stirpe eruca formosa reperitur, per universum viridis, vinculis nigris instar holoserici, colore auriaco

punctatim intertextis distinctum corpus habens, amoenum spirat odorem, tacta duo auriaci coloris cornula protendit, firmata viridem in aureliam, paulatim ad cinereum colorem tendentem variabatur, hæcce phalæna formosum illum papilionem à curiosioribus vulgò : (basse la Reine : (dictum aprili atque maio mensibus ut & decembre jucundè flavum, nigroque colore adornatum exclusit.

XXXIX. *Mentha Hortensis verticillata.*

HÆc herba elegantis albæ virescentibus lineis virgatæ erucæ pabulum est, tacta caput sæpiùs hùc illuc jactitat, telà tenui confectâ in aureliam fuscâ mutabatur, augustò mense fusca, haud secùs ac auro adornata phalæna prodiit.

Subflavam quoque eruculam similem hac super herbâ deprehendi, colorem hæcce mutabat, in roseum conversa, sed interiit.

Anno 1700. Super herbâ : (callelou :) dictâ non absimiles in patriâ Surinamensi erucas animadverti, quæ herba ejusdem incolis usûs, cujus nobis Rumex Sativus est, decimâ octavâ martii die in aurelias immutabantur, vigesimâ sextâ ejusdem coloris lignei phalænæ ex illis educebantur, quales in figurâ superiùs exhibentur.

XL. *Consolida regalis Hortensis.*

Super hacce florum stirpe svavicolor eruca deprehenditur, decorè virgata, venustèque punctata, valde tamen tardigrada, hanc in finem usque julii enutrivì, tunc in aureliam conversa, sequentis anni mense maio hujusmodi decora, rosea, albo nigroque colore adornata, sed ad volandum segnis phalæna producta fuit.

XLI. *Atriplex Sylvestris.*

IN folii nervulo erecta eruca representatur, quæ usque adeò de folio in folium sese conferre novit, dummodò illud attingere potis sit, coloris est ex pallido viridis, à me servata fuscâ

cam in aureliam augusto mense mutata finit, anno sequente marcidii folii colorem referens papilio prodiit.

Hujuscemodi Vermiculi in omni stirpium pediculofarum genere reperiuntur, pediculi enim eorum esca sunt; vermiculi pediculis in gyrum decurrentibus silentiosè solummodò insidiantur, quibus proboscide suâ eos capitare edocti, succum omnem eliciunt, ficcumque & vacuum rejiciunt, in doliola fusca transmutantur, ac inde tales, quales in figurâ depinguntur, muscæ prodeunt.

XLII. *Populus nigra.*

EX hac arbore rotundi persæpè nodi excresecunt, immaturi adhuc aperti vacui sunt, maturi verò suâ sponte patuli fiunt, sextuplicis generis animalcula nobis exhibent, quorum duo pennigera volitant, & culicum more pungunt, unum altero paulò minus est, reliqua quatuor reptilia sunt, tam formâ quàm magnitudine diversa, minimi figura non nisi microscopii ope detegitur, his animalculis gutta aquæ tepidæ adjacet, pisum album quantitate referens, horum autem maximum cætera tria devorat, hocce pabulo suo absumpto, in bulbam transformatur, ex quâ post dies quindecim sylvestris apis educitur, ualem figura representat.

XLIII. *Lactuca capitata florens.*

HÆc cruce cineritii coloris lineâ rufâ dorso notata, deponens exuvias suum cum fusco colorem commutavit, in finem usque Augusti eam lactucâ enutrivit, tunc in aureliam fuscâ immutabatur, unde septembre mense phalæna prodiit, cujus alæ superiores fuscæ, inferiores verò unâ cum corpore subcæruleæ fuerant.

XLIV. *Urtica urens minor.*

HUjuscemodi flavam nigris lineis virgatam crucam hac herbâ in junium usque enutrivit, tunc in aureliam immutabatur, unde post dies quatuordecim papilio prodiit, qui infe-
rius

rius fusco, superius ex obscuro colore, maculis, lineisque nigris exornatus erat, hæc ubi eruca Septembre mutatur, aurelia hocce modo firmata in vernum usque tempus permanet, tunc inde prius papilio exoritur, aurelia fasciis involutum infantulum apprimè refert, sunt hujus generis aureliæ, quæ deauratæ videntur, sunt & aliæ ex quibus acari producuntur, qui in doliola, hæc autem quævis in muscas aureolas immutantur. In excrementis etiam harum erucarum acaros inveni, qui quoque in doliola variabantur, è quibus post quatuordecim dies eductæ muscæ in conspectum venerunt.

XLV. *Flos Brassicæ viridis.*

HOcce genus erucarum flavescentium punctis viridibus nigrisque intertextum brassicâ pabulo vescitur, quam tam planè ac exactè sæpè sæpiùs absument, ut non nisi foliorum caules superstites remaneant; tempestivè in anno mutatæ quatuordecim dierum spatio papiliones (vulgo Witjes) dicti evadunt, in aurelias autem tardiùs immutatæ per totum hyemale tempus eadem permanent, ac mense Majo prius transfigurantur, hæc erucas enutrivì, earumque aliquas velut exanimis sese prosternentes animadverti, extunc earum è corpore copiosi proriebant acari, in doliola transeuntes, his doliolis in unum contextis eruca periit, doliolorum autem quodlibet duodecim diebus elapsis muscam produxit.

XLVI. *Jacea moschata purpurea.*

Super hocce flore fuscam hujusmodi, pilosamque erucam deprehendi, vescitur & aliò florum genere, propriis è pilis texturam conficiens in aureliam nigram immutabatur, talis per hyemis integræ decursum permanens, subsequenti anni Martio mense alba lineis nigris, maculisque exornata phalæna in lucem fuit edita, qualem figura demonstrat.

XLVII. *Fructus prunorum.*

ARbor hæc eleganti flavæ, hirsutæ erucæ à tergo caudæ puncto rubro notatæ pabulum subministrat, dum ea sese

expandit, nigræ quatuor instar holoserici, lineæ per corpus obliquè decurrunt, in finem usque Augusti eam enutrivì, tunc, albâ tabulosâque texturâ perfectâ, in aureliam immutabatur, unde jam Septembre, jam sequentis anni Aprili mensibus phalæna cinerea prodiit, pariens ovula pariter cinerea.

XLVIII. *Malva folio hæderaceo.*

Hicce flos fuscæ crassioris erucæ pabulum est, metamorphosin subiens folium circumvolvit, aureliamque cæruleam conficit, plures adhuc Novembre papiliones in lucem ediderunt viridi mixto colore tinctos, in Januarium etiam sequentis anni folio suo immanent, ubi dicti prodire papiliones.

XLIX. *Cariophyllus purpureus.*

Hujusmodi erucæ interdium sub terrâ reperiuntur, nocturne prodeunt, omni herbarum genere, præprimis tamen Cariophyllo purpureo vescuntur, inferius flavo lucido, superius fusco colore constant, sub Augusti finem in aurelias immutantur, effluxis quatuordecim diebus, quales super flore depictæ sunt, phalænæ prodeunt.

è Quibusdam harum erucarum immobiliter jacentium, accari in doliola transmutati prærepebant, emenso quatuordecim dierum spatio muscæ ingentes cæruleæ exinde prodibant.

L. *Quercus cum fructu.*

HÆ erucæ viridibus flavisque lineis virgatæ, exutâ pelle, fuscæ evadebant, majores factæ depositis iterum exuviis ferrugineæ factæ ex obscuro rubescebant, in Septembre musque hisce foliis eas enutrivì, tunc in aurelias fuscas invariabantur, Decembre, fuscæ, flavis albisque maculis aspersæ phalænulæ in lucem eruperunt.

Unum ex his foliis nodum rotundum (gallarum genus) exhibet, hacce gallâ in quorundam medicinæ doctorum præsentia svalbaci Anni 1714 mense Julio apertâ, in ejus medio prorsus, cavitatem conspeximus, cui granulum aliquod exile

rotundum inerat, elapso quatuordecim dierum curriculo huius observationis nova documenta sumpsimus, ac apertis aliquibus gallis, in earum quâlibet duæ cavitates nobis in conspectum veniebant instar volvæ in pomo, cujus utrique cavitati vermiculus albicans inerat, opportunâ verò abinde discedendi oblatâ occasione, curiosorum aliorum examini cætera relinquens ulterius in id inquirere nequivi.

Finis primæ partis,

I. *Viola martia purpurea.*

Uemadmodum in primâ parte à bombyce exordium duxi, sic in hac parte secundâ, primum propositionis meæ locum apis occupabit, cum arbitrio meo insectorum omnium utilissima sint.

Apis à jacente vermiculo albicante ducit originem, qualis ad dextram repræsentatur, & paulatinâ metamorphose secundam induit formam sex pedibus constantem; hac exutâ transit in tertiam pennigeram magisque fuscâ, usquedum talis evadat, qualis suprà violam obstrepens advolat.

Hicce vermiculus flosculi pediculum perreptans (Zeitelmade) dictus albicans est, ac caput habens ferruginei coloris, in apiariis enutritur, ac escam capit suprà vermiculos aut folliculos, ex quibus apes excluduntur, & huic generi notabile damnum infert; transacto tamen temporis sui curriculo texturam albam conficit, & in aureliam fuscâ, qualis in flosculorum horum folio repræsentatur, immutatur, quatuordecim diebus elapsis phalænula tam elegans inde prodiit, super uno flosculorum figurata, quæ diebus aliquibus effluxis, ova pariens, interiit.

II. *Pyrus florens.*

Simile genus crucarum in pyris, pomis, atque cerasis est reperire, corpus ex atro subflavis nodulis obsitum, tres anteriùs ungues, in medio octo ochræ flavo colore tinctos, ac posteriùs duos adhuc ejusmodi, pedes habent; priusquam metamorphosin subeant, repetitis vicibus deponunt exuvias, postmodum albam sibi telam parantes in aurelias fuscâs transfigurantur, quatuordecim diebus elapsis è lucido fusci, vario colorum genere punctati virgatique volatu celeres papiliones educabantur.

In plurimis harum aureliarum acaros albos est reperire, transeuntes in doliola, post duodecim dierum spatium quolibet è doliolo formosa viridis musca resplendescens producit, sicut inferius est videre.

Petiolum parvula albicans eruca capite nigra perreptat, similes etiam in flore deprehenduntur; hæ matutino tempore è texturâ prorepentes escam capiunt, quâ citissimè ingestâ suum in domicilium iteratò sese conferunt, idque magis ac magis amplificant, ad justam magnitudinem ubi pertigerunt, texturam conficiunt albam, inque aurelias, ac successivè phalænulas immutantur, quæ, partis ovulis, intereunt.

III. *Nasturtium Hortense.*

MAjo mense hac super herbâ quàm plurimæ deprehenduntur eruculæ in dorso nigricantes, inferiùs albæ, quolibet in latere anteriori tres nigricantes ungviculos, ac iterùm in utroque latere novem pediculos gestant, Junio mense tenui relâ clausæ in aurelias fuscas immutantur, post breve temporis spatium phalænula è fusco variegata prodit, cineritii coloris, in volando impotens. Inferiùs ochræ colore flavo tinctus vermis exhibetur, quales in ligno corrupto deprehendi, hic mutatur in aureliam, brevi tempore scarabæolus indè fuscus educitur, nigro capite ungviculisque nigris donatus.

IV. *Gramen miliaceum.*

HUJUSMODI lucidè virescens eruca, qualis ad dextram in folio sursum erepit, hac super herbâ conspicitur, in anteriori utroque latere tribus ungviculis, in medio octò & posterius adhuc duobus pediculis constat, in aureliolam viridem immutatur, ex quo flavescens papilio prodit elegans, fuscis nigrisque punctis, lineolisque adornatus duo gestat albicantia, nigrisque maculis aspersa cornula, viridibus formosus oculis, volatu celerrimus est. Ex alio latere curvè inflexa confidet eruca, hanc in betulâ inveni, texturam parabat albicantem, in aureliam è lucido flavam immutabatur, lucidisque & fuscis aspersa maculis phalænula inde prodiit, qualis suprà erucam depingitur.

V. *Lapathum acutum crispans.*

Super hac herbâ è rufo furvis lineolis in crucem sparsis variegata eruca reperitur, ab antè sex ungviculis, & à retrò sex pediculis instructa est, Majo in aureliam fuscam immutatur, undè fuscis lineis signata phalænula edueitur, qualis superius volitans exhibetur.

Eâdem herbâ similem eruculam enutrivì, qualis ex alio latere tortuosa figuratur, è fusco psittacorum more virescentibus lineis distinguebatur, pedetentim tamen flavescens tandem fusca facta est, gradu iners erat, sex ab antè ungviculis, à retrò quatuor adhuc pediculis constabat, iter promovens, posteriores prioribus pedes jungebat, corpore gibbum formans, ac ità progrediebatur; Majo vertebatur in aureliam è lucido fuscam, cujus terminus superior capitis aviculæ formam refert, elapso quatuordecim dierum curriculo albicans indè phalænula prodiit rubris constans oculis, per cujus quatuor alas rubicunda linea cum margine pariter rubrâ ferebatur, in volando fuit celerrima.

VI. *Rosa centifolia rubra.*

Flos hicce formosus è lucido virescentis erucæ pabulum est, albæ corpus ejus in longum decurrunt lineæ, quodlibet membrum puncto albicante, ac inferius lineâ flavâ est adornatum, sex ab ante ungviculos, in medio pediculos octo, & duos à retrò similes habet, Junio virescentibus rosarum foliis sese intexit, ac in aureliam fuscam immutatur, Julio mense, qualis superius exhibetur, educta fuit phalænula è lucido flavâ, cujus alæ inferiores obliquè sub aspectum cadentes auri more coruscant.

In Rosariorum etiam fronde simile vermium genus invenitur, qualis in rosæ pediculo vermis conspicitur; hicce Majo junioque mensibus vitâ fruitur, acarum colore refert, per dorsum rosei coloris lineâ adornatus, parvulis continuo circumvolantibus muscis tanquam pabulo vescitur, neque loco movetur, at per corpus ejus decurrentes attingere valens, proboscide

dem singulari dexteritate protrudit, & hoc animalculum captivum deprædatur, cujus humorem exsugit, reliquum verò siccum rejicit, tandem mutationem subit, & in bullam claram transfiguratur, diebus quatuordecim elapsis, qualis in rosæ calyce remonstratur, musca prorumpit, quæ alulas intricatas, atque convolutas, per medium circiter horæ spatium pediculis suis extricans, ac explicans avolat, capite constat flavo, rubris ambobus oculis, corpore superius existente viridi, inferiùs flavo nigroque colore tincto, sex fundata pediculis flavis; facili negotio, commodèque capitur.

VII. *Rosa sylvestris major.*

IN hisce rosis hujusmodi è lucido virentes eruculæ reperiuntur, ab antè sex ungviculis, & à retrò quatuor pediculis instructæ, in fine Maii fuscas in aurelias immutantur, undè quatuordecim diebus elapsis similes è lucido fuscæ phalænulæ producuntur, quales suprâ videre est. Infrâ hanc, punctulis viridibus intertexta, folium viride perreptat erucula, nigro capite, in medio mensis Maii in aureliam è lucido fuscam immutatur, in Junii principio prodit indè phalænula, cujus alæ superiores, ungviculi que sex lineis flavis fuscisque variegatæ sunt, oculos habet nigros, & inferiores alæ cinereo tinctæ sunt colore. Ex alio latere viridis pariter hæret euca capite nigro, sex ungviculis ab antè, in medio totidem, & à retrò duobus adhuc pediculis constans, hanc solis, in finem usque Maii, rosis enutrivì, ubi in sese convoluta jacebat immota; elapsis aliquot diebus acarus inde candidus educebatur, qui in doliolum è lucido fuscum, ut in mediâ rosâ demonstratur, immutatus, in cœruleam exilem, elapso quatuordecim dierum curriculo, muscam transiit, qualis paulò altiore loco apponitur.

VIII. *Galiopsis florens.*

HUjusmodi hirsutam nigricantem, flavis, albicantibusque punctulis exornatam erucam aliquo tempore hac herbâ enutrivì, sex ab antè ungviculis, in medio octo, & à retrò duo-

duobus adhuc pediculis constantem gressu celerrimam , in principio mensis Maii pelle exuebatur, in aureliam fuscā immutata, qualis infrā conspicitur, immota jacebat, in principio Junii elegans in lucem indè papilio prodiit, cujus caput, alæ superiores, & ungviculi, atque cornula nigra erant, alis interim maculis flavescens conspersis, alæ inferiores duæ unā cum corpore minium referebant, volatu, præprimis tamen circa vesperam celerrimus erat.

Erucula hæc per dorsum viridis, & inferiùs alba pariter hac herbâ vescitur, Junio mense texturam conficit albam, ac in doliolum defiguratur, elapsis duodecim diebus, flava nigris lineis variegata musca in lucem prodit.

IX. *Nux juglans florens.*

Formosa viridis hæc eruca albis per universum corpus lineis, & albicantibus in quolibet membro punctis exornata reperitur in arbore nuciferâ, rarò tamen admodum, ego modò illam inveni, & in principium usquè Junii enutrivì, ubi foliis viridibus sese involvens telam albicantem tenuem parabat, ac in aureliam fuscā immutabatur, intrà trium hebdomadarum spatium phalænula indè prodiit, cujus alæ superiores, ungviculi, & cornula fusca erant, inferiores alæ aureo colore rutilæ, vespere phalænarum omnium more volitabat.

X. *Viola matronalis purpurea.*

HAc super herbâ longiuscularum, ac gracilium erucularum genus ab antè sex ungviculis, & à retrò totidem pediculis constans invenitur, iter molientes partem corporis posteriorem priori jungunt, insignem gibbum hocce modo corpore formantes, hæc corporis proceritas curiosam inducit figuram, passus consequenter amplos promovent; Majo mense virides in aurelias immutantur, Junio elegantes indè producuntur papiliones capite, alisque superioribus flavo, fuscoque colore eleganter aspersis constantes, corpus unā cum alis inferioribus, ut & cornula cum ungviculis ex pallido flava, oculosque nigros gerentes, volatu, qualis ad dextram exhibetur, celeres.

Ad

Ad sinistram viridis, flavo capite eruca conspicitur, ab antè sex ungviculis, octo in medio, & à retrò duobus adhuc pediculis constans, in fine Aprilis flavam texturam parans in viridem punctis nigris variegatam aureliam immutatur, in medio mensis Maii candidus inde papiliunculus erumpit, tam in volando debilis ut ab arbore ad arborem vix aut ne vix quidem transire valeat.

XI. *Lychnis segetum*, & *filigo*.

Hocce super flore in filigine crescentè, qualis culmum perreptat, crucam inveni, in principium usque Junii per me enutrita deposuit exuvias, ac in aureliam fuscam immutabatur, in Decembrem usque duriuscula & immota jacebat, ubi qualis suprà florem repræsentatur, inde musca prodiit totaliter nigra, partis posticæ medietate exceptâ, quæ subflava perspicuis quatuor alis, translucidisque constabat.

Animalculum hoc infrà spicæ culmum repens in medium usque Junium enutrivit, ubi inter filiginem in spicam irrepebat, & mutabatur in aureliam ex atro rubris punctis variegatam, medio Augusto, scarabæolus inde prodiit; vulgò (Lieven Heers Haantje) nostratibus audiens.

Interjacet autem acarus albus, cujus per dorsum subrubra linea decurrit, tales in mure mortuo circiter quinquaginta reperi, & servavi, paulò post in doliola defigurabantur, ex quolibet autem horum in lucem musca prodiit, qualis infrà viridi folio insidens exhibetur, corpore cæruleo, lineis nigris virgato, oculis rubris, pedibus nigris, alisque duabus colorum varietate coruscantibus instructa.

XII. *Sambucus flore albo*.

Inferiùs ad sinistram è lucido flava viridi folio insidens eruca repræsentatur, per cujus corpus duæ lineæ transversæ nigrae, à retrò autem tres aliæ nigrae per corpus rectà feruntur, dentes habet nigros, ab antè sex ungviculis, in medio octo pedibus constat, fronde viridi hujus arboris vescitur, perfectam consecuta magnitudinem texturam albam conficit, ac
in

in aureliam è lucido fuscam immutatur, quæ tacta fortiter movetur, inde denique prodit ex albo fusca phalænula, qualis suprà volitans exhibetur.

Inferiùs ad dextram erucula fusca medio folio insidens conspicitur, quolibet in membro albis munita pediculis, hæc florem hujus arboris unà cum folio depascit, residet & in arboribus cydoneis, mense Majo candidam resplendentemque texturam conficit, & in aureliam immutatur, quatuordecim diebus elapsis, qualis superius unà repræsentatur, musca nigricans indè prodit.

Arborem albis variegata lineis, eruca viridis perreptat, cujus flos hicce pabulum est, cinerea admodum est; deponens exuvias roseum colorem induit, Augusto texturam parat albam, ac in doliolum fuscum immutatur, ita figurata permanet in annum usque sequentem, Julio musca nigra indè producit, rubros habens oculos, qualis ad sinistram unà exhibetur.

XIII. *Lappa major.*

ETiam si valdè sit amara hæc herba, dorsum tamen fuscis. Atrisque maculis conspersum habentis, subtùs flavæ muscæ pabulum est, ab antè sex ungviculis, in medio octo pediculis constat, Junio mense in aureliam hepatici coloris immutatur, Julio phalæna indè prodit, capite, alisque superioribus hepatico pariter colore tinctis, cum fuscis auratisque punctulis, constans, corpus unà cum alis inferioribus flavum, aureumque colorem refert, sex ungvibus fuscis munitum, vespere volitat.

XIV. *Melilotus lutea.*

INferiores hæc erucæ prægrandes hac herbâ vescuntur, viridi quodam pallido maculis fuscis eleganter signato colore præditæ sex ab antè constant ungviculis, octo in medio, & à retrò duobus adhuc pedibus, quolibet membrum corporis inferioris maculâ sanguineâ conspersum est; tactæ turbantur admodum, in fine Maii texturam conficiunt albicantem, &

in aurelias è lucido lividas immutantur, in medio Junii formosæ indè phalænulæ prodeunt, capite, corpore, ungvibus, cornulis, alisque superioribus cinereo colore tinctis, nigrisque ac candidis punctulis lineolisque conspersis, alis posterioribus elegantissimâ minii rubedine superbientibus constantes, quarum una folio insidens figuratur.

Herbeam hujuscemdi crucam superiùs depictam in Salice mense Julio deprehendi, eamque trifolio enutrivi in finem usquè dicti mensis, ubi in aureliam janthinam immutabatur, mense Majo sequentis anni è lucido purpureis lineis virgata phalænula exilis quidem, volatu tamen celerrima indè producta fuit.

XV. *Viola Lutea pleno flore.*

EJusmodi ex obscuro cinereas per utrumque latus albicante condecoratas lineâ hirsutas erucas inferius in folio viridi exhibitas hoc super flore est reperire, easdem etiam suprà grossulariæ baccas, & halicacabos invenies, caput flavum, ut & antici sex ungviculi, & octò mediî posticique duo pediculi cinerei sunt, Augusto mense in hepatici coloris aurelias ab aliâ parte, viridi super folio annotatas immutantur, hac interim figurâ signatæ permanent in Aprilem usque sequentis anni, ubi superiùs suprà florem depictæ phalænulæ capite, corpore, alisque è lucido flavis, maculis nigricantibus exornatis, oculis verò, cornulis, ungviculisque nigris constantes, vespere volitantes educuntur.

Superiùs ab altera parte super flore è lucido virescens cum punctis flavis intertextis crucula remonstratur, hanc flore hoc in medium usque Junium enutrivi, ubi telam parabat albicantem, & in aureliam subviridem mutabatur, in fine dicti mensis alba maculis cinereis exornata phalænula prodiit cinereis duobus cornulis instructa, quatuorque ungviculis constans.

XVI. *Flos cuculi, & gramen vulgare.*

HOsce flores in complementum ac ornamentum hic ad-
 junxi, sed hæc subrepens prægrandis eruca fuscis macu-
 lis aspersa, flavis, albisque punctulis variegata, capite pilo-
 rum nigrorum fasciculum, à tergo aculeum instar cornuli, ac
 ab utroque latere curiosos pilorum alborum pariter fasciculos
 gestitans, pilorum inquam tantoperè dependentium, ut ne
 pedes quidem in conspectum venire possint, in gramine reperitur,
 quod avidissimè depascitur; humido valde delectatur, in me-
 dio mensis Maii subflavam parat texturam, ac in aureliam fla-
 yam immutatur, in fine prædicti mensis venit in conspectum
 phalæna, qualis suprà cernitur, flava, fusca superiores alas li-
 nea transversa decurrit, quæ duabus etiam utrinque maculis,
 cum marginibus fuscis, notatæ sunt; alba parit ovula.

Animadverti etiam, has erucas humi silentiosè sterni, & ex
 unâquâque erucâ quatuor magnos paulò post acaros exire, qui
 totidem in doliola mutati, tot etiam in ingentes muscas im-
 mutati fuerunt.

XVII. *Carpinus florens.*

IN pede figuræ flava lineis, punctisque nigris distincta
 eruca demonstratur, sex ab antè nigris ungviculis, in
 medio octo, & à retrò duobus adhuc flavis pedibus constans,
 tarda est admodum, tacta aliarum more erucarum immota
 jacet, in finem usque Junii hocce folio illam enutrivit, ubi tex-
 turam conficiebat albam, chartæ pergamenæ tenuiori simi-
 lem, ac argenti more fulgidam, in hac fuscam in aureliam im-
 mutata est, in medio sequentis mensis Julii phalænula Janthi-
 na inde prodiit, cujus superiores alæ maculis rubicundis per
 obliquum adornatæ mirificè coruscabant, inferiores alæ pari-
 ter rubicundis maculis aspersæ erant, in volando segnes sunt
 hæ phalænulæ, floribus in gramine unà communiter insident,
 flava pariunt ovula.

Ad dextram etiam herbea folio insidet erucula, in prunis
 quoque reperibilis ab antè sex ungviculis, in medio octo & à
 retro

retro duobus adhuc pediculis constat, tacta multum Agitur, Julio mense in aureliam fuscam immutatur, decursu quatuordecim dierum phalænula capite, cornulis, pediculis, & alis superioribus hepatico, cum lineolis fuscis, inferioribus autem alis cinereo, colore tinctis constans indè prodiit, humilis in gramine volatus ejus est.

XVIII. *Milii folium terrestre florens.*

Hocce flori superius insidens animalculum in acetosâ quoque reperitur, nigri coloris est, sex constans ungviculis, sub finem Maii flavam in aureliam immutatur capiti canino non abfimilem, elapso quatuordecim dierum intervallo, scarabæolus indè niger erumpit, qualis humi currens exhibitur.

Ex alterâ parte animalculum exile repit humi, quod in gramine reperi, ejusdem cum pediculis, coloris est, in fine Junii scatulæ operculo firmiter adhæret, in quâ illud enutriebam, convolvebatur aliquantulum, fuscum, duriusculumque factum, elapsis duodecim diebus indè scarabæolus ruber, punctifque nigris aspersus exiit, qualis unâ humi exhibitur.

XIX. *Flos tinctorius.*

Inferius ad dextram viridi folio viridis insidet eruca, cujus per dorsum recta nigricans, inferius autem ab utrâque parte alba decurrit linea, tacta jacet aliquot horis immobilis, in medio Junii texturam quadrangulâri modo perforatam, piscium reti similem, conficiebat, tacta violento motu agitur aurelia, sub initium Julii è lucido viridis, albas & ex atro virides obliquè per alas decurrentes lineas gestans, inde phalænula prodiit, in volando celerrima.

Ad sinistram cerasi folium humi jacet, cui nigricans insidet eruca qualibet in incisione superius cærulea duo, fasciculo pilorum exornata coralliola gestitans, hujus, cum capite, ungviculi sex, octo medii, duoque postici pediculi flavo ochræ colore tincti sunt; in fine Junii cinereâ sibi texturâ paratâ fuscâ in aureliam immutatur nigris in capite pilis obsitam, in medio Julii fulva lineis fuscis virgata prodiit indè phalæna,

cu-

cujus cornula plumas referunt , uti superiùs est videre..

XX. *Plantago minor florens.*

Longæ è lucido viridis crucæ pabulum est hæc herba, albis per corpus virgata lineis , ac quâlibet in incisione lineâ albicante condecorata est, sub finem Junii fuscâ in aureliam immutatur, in Augusti principio phalænula, cujus alæ superiores albæ lineis nigricantibus exornatæ, alæ verò inferiores cinereo , oculi cornulaque nigro colore tincta sunt, vespere volitans indè producit. Hujusmodi longos vermes in terra reperi, acaros colore referentes capite constabant nigricante, eos in finem usque Junii conservavi, ubi fulvas in aurelias immutabantur, in medio Julii qualibet ex aureliâ fusca , translucidis alulis, quatuor ad currendum pediculis, & à retro duobus adhuc rectâ extensis instructa musca producta fuit.

XXI. *Lilium aureum.*

Hujus generis erucas in hoc flore reperi, superiùs fuscas, nubilis virgatas lineis inferiùs flavas, ungviculis, & pediculis similibus instructas, in finem usque Junii eas enutrivimus, ubi in hepatici coloris aurelias immutabantur, in Augusti medio è lucido, & obscuro fusca prodiit indè phalænula, vespere volitabat.

Inferiùs rotunda quatuor minii rubro colore tincta animalcula folio superjacent, qualia super hisce liliis inveni, foliis viridibus insident invicem sibi juncta, & ex iis succum viridem faculentum extrahunt, in hocce recondita jacent, ne conspiciantur, in aurelias rubras ea mutari, quales paulò superiùs folium aliquod exhibet, animadverti, unde rubicundi producantur scarabæoli, proximè appicti, manu clausâ auribus admoti curiosè pipiunt, ova pariter rubra, ac ordine quidem lineatimque pariunt, uti paulò superiùs in folio videre est, ex quibus tandem iteratò talia, qualia priùs fuerunt, animalcula prodeunt.

XXII. *Flos mali.*

Pilosam hanc & flavam lineis obliquis rotundis exornatam erucam in malo deprehendi, caput habebat fuscum, ac retrò illud cærulea duo, ac quolibet in membro duo rosea coralliola, eodem colore tincti fuere pediculi, utrumque latus fuscis pilorum fasciculis protuberavit, in Julii principio deponebat exuvias, telam perforatam texebat flavam piscium reti similem, & in aureliam hepatici coloris immutabatur, per totum corpus pilorum fasciculis obsitam, ac inferius in apice nodulo signatam, tacta tam violento motu agitabatur, ut diversis vicibus sursum deorsumque volveretur; quatuordecim diebus elapsis inde nigricans albicansque phalænula prodiit, rubicunda duo cornula lata protendens, pennigera, & retrò caput inter cornula rubram gestans lineam, celer erat, vespere volitans.

XXIII. *Vitis florens.*

AMbæ prægrandes hæ erucæ sunt ejusdem generis, colore solummodò differentes, superior enim fusco, sed inferior viridi colore tincta est, utraque punctis lineisque nigris & albis exornatur, de vite pabulum sumunt, pascentes, quiescentibus tertiariorum longiores amplè extenduntur, harum excrementa ex obscuro viridia quinque formant angulos, anguli tamen rotundi bacellulos in fasciculum compositos repræsentant, quemadmodum pro faciliiori intelligentiâ inferiori erucæ appicta conspicias.

Ex animadverso jam habui, viridium erucarum aliquas humi Stratas, in sese compendiosissimè convolutas fuisse, unde paulò post sex acari prodierunt, hi mutabantur in fusca doliola, exinde verò ex obscuro cæruleæ lineis nigris virgatæ muscæ fuerunteductæ, oculos habentes rubicundos, alasque vitri more perspicuas.

Eruca fusca in medio Julii fuscam in aureliam immutabatur ac ità transfigurata in sequentis anni mensem usque majum permansit, ubi formosa phalæna prodiit, cujus caput, corpus, ac alæ superiores eleganti roseo colore tinctæ, lineis maculisque.

psittacorum adinstar, viridibus exornatæ sunt, alarum inferior utraque maculâ nigrâ signata est, oculos habet subflavescentes, in anteriori parte capitis inter cornula longâ tenui proboscide, quàm compendiosè componere, & sub capite recondere novit, instructa est, ad pabulum attrahendum. Hæce jure merito omnino notatu dignissima meo judicio metamorphosis habenda est.

XXIV. *Tilia florens.*

Magnæ ac elegantes in tiliis erucæ reperiuntur, quarum hic inferiùs una exhibetur, tinctæ sunt hepatico colore, punctis albicantibus per dorsum notatæ, ab inferiori corporis parte flavæ, in posteriore membro cæruleum prostat cornulum, & à retrò flava macula conspicitur, quietæ sunt ac inertes, tactæ tamen velut irâ concitatæ capite hùc illùc validè feriunt, plenam accretionem nactæ deponunt exuvias, ac in aurelias nigras immutantur, hæ velut exanimes in sequentis anni mensem usque majum jacent, unde tandem ingens flava viridi colore maculata phalæna vespere volitans educitur.

XXV. *Convolvulus minor purpureus.*

Rarissimum est ingens hocce erucarum genus, in agris plerumquè morantur, & hujusce lolii radicibus aluntur, è lucido fusco colore tinctæ, lineis, maculisque fuscis variegatæ sunt, excrementa relatis in figura 23. correspondent; sub finem Julii hujusmodi erucam scatulæ terrâ repletæ incluseram, in hac rotundam sibi profundamque fovebat foveam, hanc, ingressâ, cavitatem foliis obtegebat, ac in aureliam ab antè viridem, & à retrò flavam sequenti tamen die fusco colore variatam, oculos & inter eos proboscidem, referentem immutabatur, validè movebatur, Septembre magnam in phalænam transfigurata fuit, cujus corpus antè alæque cinericeæ nigro colore mirificè fuerant condecoratæ, alis litteræ B. C. V. & M. caractere romano perspicuè erant insculptæ, ab anteriori parte capitis longâ proboscide fuscâ munita est, quæ simplex à capite oriunda post in duas utrinque crispatas divaricabatur,

batur, crispasque rursus in longum extendere potens erat, corpus posterius è lucido rubrum, maculisque nigris aspersum cinerea linea medium percurrerebat, universum corpus pilosum aut instar plumarum lanuginosum erat, interdum quiescebat, vespere verò moleste obstrepens pro magnitudinis suæ qualitate volitabat.

XXVI. *Geranium florens.*

HOsce flores pro ornamento hic adjunxi, hæc enim, de qua sermo instituitur eruca minimo etiam gramine pascitur, mense martio punctis nigris exornatam deprehendi, caput posteriusque membrum nigra erant, ab ante sex unguiculos, ac in medio octo coloris hepatici pediculos habebat.

Julio mense pelle suâ sexties exuta in aureliam è lucido fuscâ immutabatur, Augusto prodiit indè phalænula, cujus caput alæque superiores fuscæ nigro colore adornatæ erant, sex cornulis fuscis instructa fuit, corpus posticum ac inferiores alæ cinerei coloris erant, vespere volitat.

XXVII. *Pyrus profina florens.*

ALba rubris per dorsum maculis adornata eruca super pyro nutritur, caput fusco tinctum est colore, ab utrâque corporis parte pilorum fasciculi prostant, ab ante sex unguiculis, in medio octo, & à retrò duobus adhuc pediculis instructa est.

In Julii principio deponit exuvias, & in aureliam fuscâ transfiguratur, caput hujus pilosi decurrunt, ac in ipso capite prostant, fasciculi, duos etiam nigros oculos refert, quod sanè monstrosam faciem efformat; in medio memorati mensis è quâlibet aureliâ alba quidem at nigro colore adornata phalænula prodit, inferiores alæ è lucido fuscæ sunt, corpus rosei coloris, cornula alba pilis fuscis obsita, & oculi nigri sunt, de die celerrimè volitat.

XXVIII.

XXVIII. *Absynthium vulgre.*

Quantumvis etiam acerba ac amara herba qualiscunque fuerit, certo tamen animalium generi semper in pabulum cedit, quod in hoc stipite nobis est experientiæ; hæcce stipiti insidens eruca albicante lineâ maculisque fuscis per dorsum signata, per latera è gilvo viridi, cum lineis fuscis, colore distincta, inferiùs albicante, quolibet in membro notata puncto, ab ante sex ungviculis in medio octo, & à retrò duobus adhuc pediculis instructa, caput hùc illùc, contrectata, celeriter agitat: mense Majo nigram in aureliam immutatur, elapso trium hebdomadarum spatio producitur inde phalænula, cujus caput, alæque superiores subrusæ nigris, fuscisque lineis, punctisque condecoratæ sunt, in medio quoque superiorum alarum albicans argenti more splendida macula conspicitur, inferiores alæ cum corpore fuscae sunt, cornula nigra duo gestitat, oculos duos habet coruscantes, vespere volitat.

Inferiùs erucula subviridis, longiuscula cernitur, curiosè incedens, partem corporis posticam anticæ jungit, monstrosum formans gibbum, ac ita suum iter prosequitur, per vices aliquamdiu suis erecta stat pedibus posterioribus.

In fine Julii viridem in aureliam immutatur, elapso quatuordecim dierum spatio producitur inde phalænula, cujus caput, corpus, alæque superiores albis, nigris, fuscisque lineolis ac punctis signatæ, inferiores autem è lucido fuscae sunt: duo quoque gestat è lucido fusca cornula, quatuor nigris punctis variatòs ungviculos habens, in volando est celerrima.

XXIX. *Gallium luteum.*

Hæcce herba formosæ, viridis erucæ pabulum est, cujus à parte corporis superiore rotunda multa, coloris albi, exaltata punctula, in utroque latere alba linea conspicitur, à tergo cornu semi-albo semique-cæruleo, munita, sex ab ante ungviculis, in medio octo, & à retro duobus abhuc rosei coloris pediculis instructa est; in medium usque Julium eam enutrivì, ubi pelle suâ exuebatur, roseum induens colorem in

flavam subcineream tandem aureliam immutabatur, hocce modo transformata dum attingebatur impatiens admodum erat. In principio Augusti phalænula indè prodiit, cujus caput, pars corporis antica, ungviculi, alæque superiores fusci coloris cum lineis obscuris erant, corporis autem pars postica albicans lineis nigris transversis lanugineque decora, alæ inferiores auriaci coloris erant, oculis nigris constabat, nigrisque corniculis, ac proboscide munita erat, ad alimentum è floribus extrahendum, de die volitat, alacris est, captuque difficillima. Acarum albicantem, capite nigro hic adjunxi, hunc in panno deprehendi, in quo ovalis figuræ domunculam laneam confecerat, licet perforatam, uno termino contrectato, per alium terminum celeriter exiens iteratò redibat, postmodum in vasculum immutatus post quatuordecim dierum spatium in phalænulam transit, argenti more splendidam, lineolis nigris punctulisque similibus exornatam, cum tamen à damno quod infert, abundè innotuerit, hisce jam dictis acquiesco.

XXX. *Alni folia.*

HÆcce folio irrepens eruca lineis albis nigrisque, similibusque punctis variegata, nigro constat capite, sex ab ante ungviculis, in medio duodecim, & à retro duobus adhuc pedibus, in finem usque Junii hisce foliis eam enutrivì, ubi folio involuta texturam conficiebat albicantem, ac in aureliam immutabatur, elapso quatuordecim dierum spatio alba punctis nigris signata, qualis superius exhibetur, inde phalænula prodiit. Folio infimo nigrum punctis flavescentibus notatum turpe animalculum irrepit, sex ungviculis instructum, hoc in medium usque Junium hisce foliis enutritum petiolo firmiter adhærebat, ac exutâ priore formâ, nigrescebat, albisque maculis variegabatur, paucis diebus effluxis duplex scarabæolorum genus, utrumque nigrum atque flavum, signaturis tamen distinctum aliis atque aliis, indè prodiit.

Infrâ propè petiolum præreptit erucula flava, quam in finem usque Junii hisce foliis pariter enutrivì, ex cujus adhuc vivo corpore tres acari tunc erepebant, hi albicantibus ovulis sese intexuerunt, ac in doliola sunt immutati, unde post duodecim
dies

dies tres in lucem muscæ proruperunt, nigro capite quælibet harum, ac corpore ungviculisque flavis constabat.

Inferiùs ad sinistram cinerea punctisque nigris notata adhuc proreptat erucula, capite ungviculisque anterioribus nigris, cæterisque pediculis albicantibus constans, hæcce Junio mense velut exanimis humi sternebatur, elapsis aliquot diebus oblongus tenuis, è corpore vermīs flavus prodibat instar fili chalybæi, contemplatione dignus erat hicce vermīs, variis enim flexuris contortus ac implicitus extinguebatur.

XXXI. *Cariophyllus variegatus.*

FLori huic primò florescenti per dorsum ex obscuro fusca pedibus verò è lucido flavis constans eruca insidet, hocce flore in medium usque Julium per me enutrita fuscā in aureliam immutabatur, taliter figurata in medium usque sequentis anni Junium permansit, ubi tandem, capite, alisque superioribus nigris, corpore postico, alis inferioribus, cornulis, ungviculisque cinereo colore tinctis constans phalæna prodiit, vespere volitabat.

Vermiculus alius in majoris floris petiolo exhibitus, viridibus, hoc flore pariter enutritis, animalculis pascitur; dictus vermīs neque loco, neque corpore movetur, ast antè memoratos pediculos virescentes per corpus decurrentes avidè celeriterqueprehendit, omnemque succum, folliculo vacuo rejecto extrahit; sub finem Junii in bullam immutabatur, unde effluxo quatuordecim dierum curriculo musca prodiit, cujus caput rubicundum, corpus nigrum, lineis transversis flavis variegatum, pediculique fusci fuerant.

XXXII. *Borago cærulea.*

SUb dextrâ folio viridis insidet eruca, ab antè sex ungviculis, & à retro quatuor pediculis constans, super brassicā cypriā sive cauliflorā pariter reperitur, Augusto mense telam conficit albicantem, harum erucarum aliæ in fuscas, in aurelias ex obscuro virides aliæ immutantur, aliæ inter texendum contortæ, & convolutæ transeunt in acaros, qui subito ex-

tingvuntur; ex aureliis ex obscuro viridibus animalcula nigra volantia, vesparum similia, ungviculis flavis, alisque pellucidis instructa excluderentur, & ex aureliis nigris ex obscuro cinereæ, nigris & argenti more splendentibus lineis punctisque adornatæ, duobus nigris cornulis oblongis duobusque brevibus, ungviculis quatuor cinerei coloris constantes, quales supra sunt depictæ, phalænulæ prodierunt.

Aliam à sinistrâ folio insidentem eruculam in pruno reperi, ejusdemque foliis enutrivì, quamdiu mihi folia dabantur, post tenui telæ sibi paratæ, sine pabulo viva tamen immorabatur in sequentis anni mensem usque martium, ubi in aureliam è lucido flavam immutabatur, unde lineis maculisque nigris & albis variegata phalænula in Martii medio prodibat, cornulis duobus cinereis, quatuorque ungviculis instructa qualem figura exhibet.

XX.XIII. *Echium vulgare ceruleum.*

PUssilla quidem, at nitida, hac herbâ, pascitur erucula nigricans, sparsis per dorsum crucibus, lineisque transversis albis signata, in gradiendo celerrima; in medium usque Septembrem per me enutrita telam confecit albam, cui in sequentis anni mensem Aprilem usque immorabatur, ubi supra depictæ parvæ nigricantes muscæ productæ fuerunt.

Aciculis affixâ ligneis in scatulis, pro consuetudine meâ, phalænarum papilionumque copiâ, ut quorundam annorum decursu exsiccata licet, exsangvia animalcula ad vivum, quantum fieri posset, amatoribus repræsentarem, ex his exsiccatis viventes novos vermiculos fuscis lineolis albicantibus transversis superiùs signatos prodiiisse animadverti, quibus materia, ex quâ producti fuerant, esca fuit, usquedum in aurelias è lucido fuscas immutarentur, è quibus post breve temporis spatium scarabæoli nigri prodierunt, per quorum dorsum linea fusca transversa decurrit, quæ transfiguratio propè caulem exhibetur.

Ad sinistram quoque, quales in caseo reperiuntur, vermis in folio repræsentatur, hunc in doliolum fuscum immutari deprehendi, unde spatio quatuordecim dierum muscæ exiles fuscæ producuntur.

XXXIV. *Myrtillus baccis nigris.*

HUnc caulem perreptat eruca raræ admodum, decoræ licet figuræ, caput fuscum à superiori parte quatuor maculis rubris exornatum habens, duplicem barbam nigram gestans, fusco, rubris, flavisque lineolis, latis vero lineis nigris per dorsum decurrentibus signato corpore constans, unde flavi quatuor pilorum fasciculi prostant, ut & alius è membro postremo inferius nigricans, superius autem flavescens conspicitur; ungviculi sex antici, cum pediculis octo mediis flavi, postici duo nigri sunt; hanc mensibus Majo junioque repertam hisce, prunique Sylvestris, foliis enutriti; usquedum metamorphosin subiret, duplici modi contingentem, pars hujus generis, flavam parabant texturam patulam, ac in subflavas cinereas immutabantur aurelias ad sinistram delineatas, post quatuor hebdomadarum spatium vilissimæ prodibant indè phalænulæ, superius in folio delineatæ, ovulorum alborum copiam parientes. Pars scatulæ operculo firmiter affigebantur juxta figuram superius exhibitam, intrà quatuor septimanarum spatium vile, volitans animalculum inde producebatur, capite corpore que nigris, atque sex ungvibus fulvis constans, foetidissimum odorem spirabat.

Cum anno 1688. in Frisîâ commorarer, idemerucarum genus in Augusti principio reperi, quarum una texturâ confectâ in vermiculum, hic rursus in doliolum suprâ erucam immediate duobus in foliis viridibus appictum degenerabat, inde ultimâ subsequenti anni, mensis Aprilis duæ muscæ in foliis pariter viridibus repræsentatæ productæ fuerunt, cæteræ paratis sibi texturis nigras in aurelias immutabantur, unde fulvæ prodibant phalænulæ.

Hisce foliis adhuc eruca nigra nutritur, quolibet in membro flavum pilorum fasciculum gestitans, & ex utroque cujusvis membri latere punctulo nigricante notata, mense Junio texturâ albicante confectâ nigram in aureliam immutabatur, quatuordecim diebus elapsis alba, lineolis, punctulisque nigricantibus exornata, fusce coruscans inde phalænula prodiit, quæ mutationes à dextrâ superius unâ exhibentur.

XXXV. *Prunus Sylvestris.*

HÆc infrà viridi folio insidens eruca fusca lineolis albis exornata in omnibus ut plurimum arboribus fructiferis invenitur, hisce tamen pruni Sylvestris foliis eam enutrivì in finem usque Augusti, ubi texturâ tenui confectâ fuscâ in aureliam immutabatur, elapso quatuordecim dierum spatio phalænula corpore flavo, alis ungviculisque albis, ocellulis nigris, corniculisque flavescensibus constans inde prodiit; ovula lanugine contegunt, ut ea à nive, pluvîâ, & frigore tueantur; ex aliquibus etiam harum crucarum prodierunt acari, in doliola mutati, è quibus elapsis decem diebus muscæ parvulæ producebantur.

Paulò superius folio pariter pruni Sylvestris insidet eruca ex atro flavis lineis virgata, corpore splendida, in medio Augusti ramulo firmiter adhæret, albo, tauquam sericeo, filo circumvoluta in aureliam immutabatur, hujusmodi aureliarum aliquæ albis, flavis, nigrisque maculis aspersæ, aliæ virides atque flavæ, maculis nigris variegatæ sunt; tactæ validè moventur, sub finem Augusti albicantes, flavique papilionones inde prodeunt, quorum alæ lineis nigris virgatæ, corpus, oculi, ungviculi nigris sunt; de die celerrimè volitant.

XXXVI. *Gramen cyperoides.*

HAnc ex obscura fuscâ erucam in gramine deprehendi, & eam in finem usque Augusti gramine nutrivì, ubi texturâ albicante sibi paratâ deponebat exuvias, ac in aureliam è lucido fuscâ immutabatur; hocce modo transformata in medium usquè subsequenti anni mensem Junium permansit, extunc inde phalænula fusca, cornulis ungviculisque subflavis, oculis nigris, lineisque per alas decurrentibus nigris constans educta fuit.

XXXVII.

XXXVII. *Salix vulgaris rubens.*

A Matoribus inferiùs in folio viridi quædam elegantiorum erucarum iteratò exhibetur, hæc per universum corpus amæno viridi colore cum punctulis albicantibus, ac in quolibet membro albicante lineâ obliquâ mirè condecorata est, in postremo membro cornu gestat, à matronâ nobili mihi data fuit muneri, quæ præter hocce speculationis genus haud vulgari picturæ capiebatur amore; hæc eruca suam in crescendo perfectionem jam nacta fuerat, ut eam depingendi mihi vix aut ne vix quidem tempus concederetur, nam metamorphosi proxima deponebat exuvias, ac in aureliam immutabatur, ita transformata in subsequenti anni mensis Maii finem usque invariata permansit, extunc autem formosissima inde phalænula prodiit, cujus corpus, caput, alæque superiores fuscæ, albæ, flavæ, nigroque colore variatæ, sed inferiores ingentibus duobus oculis, quorum medium nigrum, circuloque rotundo circumdatum, superiùs etiam è lucido fusco, ac inferius roseo colore tinctum erat, exornatæ, ocellulis de cætero nigris, fuscis cornulis, ungviculisque constabat, hocce genus nec antea, nec postmodum ampliùs in conspectum mihi venit.

Superiùs folio viridi parvula è lucido viridis erucula lineis albis exornata insidet, cinereo admodum colore tincta, foliis falicis pascitur, ac aliqua folia contexit, in eis ut habitat, in fine Junii fuscam in aureliam immutabatur, post quatuordecim dies cinerea lineis albis exornata phalænula, in volando celerissima, indè prodiit.

Anno 1690. in Frisâ in principio Septembris erucam inveni, cuidam ramulo firmiter adhærentem à dorso propendentem, cui fusca, duraque doliola affixa fuerant, erepebant etiam ex erucæ dorso acari, qui aliquot dierum spatio texturâ gossipio simili confectâ in ejusmodi doliola fusca immutabantur, erucâ extinctâ, ego doliola in sequenti anni vernum usque tempus asservavi, ubi parvulæ, quarum duæ hic appictæ indè muscæ prodierunt.

XXXVIII. *Eryngium Campestre.*

Simile nigricantium erucarum genus, quarum una inferiori folio infidet, in urticis invenitur; cum in primâ parte jam delineaverim urticam, eringium hoc campestre pulchritudinis suæ causâ hic appingere volui.

Sub finem Junii metamorphosin subeunt hæ erucæ, à retrò fixæ deorsum propendent, evadentes fuscæ velut auro coruscantes aureliæ, spatio quatuordecim dierum elapso formosi papiliones inde prodierunt, quorum alæ inferiores ferruginei, superiores autem paulò lucidioris erant coloris, maculis albicantibus aspersæ, corpore nigro, cornulis ex albo aculeatis, ungviculis cinerei coloris constabant, in volando celeres.

Sedet & infrâ viridis erucula capite flavo, hæc in urticis etiam invenitur, quarum folia convolvit, & in ea se recipit, in eisdem mutatur in aureliam fuscam, elapso quatuordecim dierum spatio exilis è lucido fusca lineis nigris virgata phalænula producitur; harum erucarum aliquæ prostratæ emoriuntur, è quibus parvuli quàm plurimi prodeunt Acari, brevi temporis spatio mutantur in doliola, unde post decem aut duodecim dies parvulæ muscæ nigricantes exeunt.

XXXIX. *Brassica viridis.*

Plantam hanc recentem adhuc, herbea cruca gulosè depascitur, quæ flavâ per dorsum lineâ, & in utroque membri cujuslibet latere punctulis nigris signata est, perfectam nocta magnitudinem pelle suâ sese exuit, alibi suspenditur, ac in fuscâ punctis nigris notatam aureliam immutatur, elapso quatuordecim dierum spatio papilionum prius demonstratis minorum genus indè educitur.

Augusto mense eruculas in brassica quoque deprehendi, viridæ per dorsum lineâ signatas, quolibet in membro duobus pediculis instructas, hæ in aurelias erucæ parùm absimiles immutabantur, elapsis decem diebus muscæ, corpore nigris albisque maculis asperso, rubris oculis, ungviculisque sex flavis constantes in volandæ tardæ indè prodierunt.

XL. *Acetosa pratensis florens.*

Super hac herbâ nigricans rubris albisque maculis aspersa lanuginosa deprehenditur eruca, cujus pili cum capite, sex anticis ungviculis, & octo pediculis è lucido fusci sunt, perfectam consecuta magnitudinem aliò cum flexurâ sese collocat, luceſcit, & in aureliam è lucido fuscâ immutatur, aliquæ tales trium mensium spatio, aliæ in subsequenti anni mensem Aprilem usque permanebant; ubi tandem exilis inde phalænula prodiit, cujus corpus alulæque inferiores flavæ, caput cum alulis superioribus, cornulis, ungviculisque fuscum aculeis nigris instructum erat, vespere volitat.

XLI. *Urticæ urentis folia.*

TRes hic erucæ generis quidem ejusdem, diversi tamen coloris exhibentur, superior viridi folio insidens in totum nigricans punctulis albis fulgentibus supra pilorum radicem, ac inferiùs ab utroque latere lineâ flavâ est exornata, in medium usque Septembrem per me enutrita fursùm deorsum propendens fuscâ in aureliam immutabatur, elapso quatuordecim dierum spatio formâ alios atque speciei longo post se intervallo relinquens indè papilio prodiit, constans corpore, capite, cornulis, ungviculisque ferruginei coloris, latâ minii rubedinem referente lineâ, cæruleis albisque maculis signatus, alulæ inferiores haud vulgari pulchritudine sunt donatæ, diversis è variorum colorum invicem mixtorum genere ornamentulis illustratæ.

Sub hac ad dextram collocata eruca corpore è lucido flavo, capite fusco, ungviculis pediculisque roseo colore tinetis constat, simili metamorphose fuscâ in aureliam immutabatur, unde pariter elapso quatuordecim dierum curriculo superiùs allegato similis papilio productus fuit.

Tertia in rotundum flexa eruca priùs nigra colorem immutavit, fusca facta, & humi sternebatur in rotundum flexa, ex quâ brevi temporis spatio quamplurimi exiles acari prorepebant, qui in unum sese contextentes in doliola tandem immutabantur,

duodecim diebus elapsis, qualis hic unâ exhibetur nigra quolibet è doliolo musca prodiit.

Infimo folio fusca pilosæque erucula infidet, cujus cum ventre dorsum rubescebat, tacta convolvebatur instar globuli, sub finem Maii humi flexa sternitur, ac in medium usque junium immota jacet, ubi tandem musca prodit, cujus caput, corpus & cornula nigro, quatuor alulæ pellucido, ungviculi-que flavo colore tincti erant, in postica parte maculâ nigrâ conspersa fuit.

XLII. *Linum florens.*

Hicce flos erucæ subviridi flavæ cedit in pabulum hæc inferiùs è lucido viridi colore tinctâ ab utroque latere albicante lineâ signata est, ab ante sex ungviculis, in medio octo, & à retrò duobus adhuc pediculis constat, in Augusti principio depositis exuviis coruscantem in aureliam immutabatur, ultimâ subsequenter anni mensis Maii die cinerea prodiit indè phalæna, cujus alæ nigro colore erant exornatæ, nigris constabat oculis, sub vespeream volitabat.

XLIII. *Centummodia, sive polygonum florens.*

Ad sinistram fusca collocatur eruca, inferiùs cinerea, ab antè sex ungviculis, in medio octo, & à retrò duobus adhuc pediculis constabat, sub finem Julii in aureliam è lucido fuscâ immutabatur, in medio Augusti cinerea lineis nigris virgata indè prodiit phalænula vespere volitans. Inferiùs adhuc ad dextram eruca viridis exhibetur, tribus flavis per corpus lineis, pluribusque maculis nigris virgatis exornata, hac herbâ in finem usque Julii ipsam enutrivit, ubi jacebat immota, elapso quatuordecim dierum spatio parvi triginta quatuor albicantes acari exindè proriebant, exiguo temporis spatio in doliola mutati, ex quibus sub finem Julii parvæ totidem muscæ nigræ proruperunt.

Alia pari modo hujus generis eruca humi silentiosè sternebatur, unde magnus albicans vermis proriepsit, hic in doliolum fuscum immutatus in ingentem fuscâ lineis nigris variegatam mus-

muscam pauco tempore transiit. In summitate hujus herbæ flava fuscis virgata lineis eruca sedet, ab antè sex ungviculis, & à retro duobus pediculis instructa, quam ob rem corpore gibbum insignem iter faciens formabat, in finem usque Julii hac herba enutrita, fuscam in aureliam immutabatur, unde Septembre alba rubris fuscisque lineis adornata, in volando celerissima phalænula prodiit.

XLIV. *Acaciæ germanicæ flos.*

INfima hæc brevis crassaque eruca viridis erat fuscis signata maculis, ab ante sex ungviculis, in medio octo, & à retro duobus adhæc pediculis constabat, tardigrada admodum corpus anticum aliquamdiu in altum protendebat, ac illud huc illuc vibrabat, usquequo sibi viam elegerit, hisce foliis enutrita scatulæ operculio affigebatur, ac in medio Augusti in aureliam cervini coloris sursum deorsum propendentem immutabatur, ità transformatata in nonam usque subsequenteris anni diem Maii permansit, ubi papilio formosus & elegans inde prodiit in lucem flavus, cujus alæ superiores lineis nigris virgatæ, inferiores autem auriacis, cæruleisque maculis, duobus etiam oblongis aculeis retrogradis exornatæ sunt.

In hoc etiam stipite exiguarum è lucido flavescentium, & cinerearum punctis nigris notatarum crucularum genus capite pedibusque nigris constantium est reperibile, texturam magnam araneorum telæ similem conficiunt, in quam, subindè excurrentes, iteratò se recipiunt, sub finem Maii in diversi coloris aurelias immutantur, unde Junio exiles phalænulæ producuntur, quarum alulæ superiores albæ notatæ punctulis nigris, inferiores autem cum corpore; cornulis ungviculisque cinereo colore tinctæ sunt.

XLV. *Convolvulus major albo flore.*

Super hacce viridi luxuriante herbâ ingens hæc eruca nutritur, per universum corpus è lucido viridi colore prædita, quo colore pariter ungviculi pediculi tincti sunt, in medio Junii folio viridi sese intexens in aureliam fuscam im-

mutatur, in Augusti principio phalænula superius in flore exhibita prodit cinerea ferrugineo colore variegata, vespere volitat.

Ad sinistram superius calyci exilis è lucido viridis eruca infidet, quæ pariter hac herba nutritur, in Augustum usque per me enutrita in rosei coloris aureliam immutabatur, elapsis quatuordecim diebus ad sinistram super flore repræsentatum volitans animalculum indè prodiit, duabus à retrò oblongis, & ab ante brevibus quatuor è lucido cinerei coloris ungviculis instructum.

XLVI. *Salix rubra florens.*

TAntam Julio mense super hac arbore reperi erucam, quæ domum meam vix deportata uni foliorum subito sese intexit, ac in aureliam ferrugineam immutabatur, in Augusti principio è lucido fusca phalænula prodiit, cujus alæ lineis fuscis virgatæ erant, vespere volitat.

In medio stipite super quodam petiolo alia conspicitur erucula, quam in medium usque Junium hisce foliis enutrivì, ubi in aureliolam aut doliolum immutabatur, octo dierum spatio talis permanens continuò portatilis horologii adinstar pulsitabat, in principio Julii inde musca prorupit, cujus corpus, cum capite, cornulisque nigrum, ambæ alulæ pellucidæ, ungviculisque sex flavi fuerant.

XLVII. *Anemone flore coccineo.*

Elegantissimum hunc florem raritatis suæ gratiâ hic appixi, urticis huic erucarum generi verum in pabulum cedentibus, ejusdem quidem speciei hæ sunt erucæ, colore licet differentes, aliæ enim è lucido virides sunt. Aliæ fuscæ, singulæ tamen albis nigrisque lineis sæviter exornatæ sunt, quosdam in principium usque Septembris enutrivì, quarum aliquæ texturâ albicante confectâ fuscas in aurelias immutabantur, aliæ humi silentiosè sternebantur, fuscæ pedetentim factæ, & sursum in duas distinctas partes incurvantur, unde paucò tempore duo acari albi prorepebant, qui in doliola mutabantur, ex his

his iteratò cæruleæ duæ capitibus rubris instructæ muscæ producebantur; aureliæ in subsequēntis anni mensem usque februarium immotæ jacebant ubi cinereæ atque flavæ albo nigroque colore condecoratæ phalænulæ prodierunt, vespere pariter volitant.

XLVIII. *Cyclamen flore purpureo.*

ERuca fusca subtùs viridis ab ante sex ungviculis, in medio octò, & à retro duobus adhuc pediculis constans, in finem usque Augusti lactucâ per me enutrita fuscâ in aureliam immutabatur, Septembre fusca nigro colore condecorata inde phalænula prodiit, nigros habens oculos, vespere volitabat.

Inferius ad dextram cerasum conspicitur, cujus folio oblonga subflava, viridis erucula pascitur, ab antè sex ungviculis, & à retrò duobus constans pediculis; viridibus hisce cerasorum foliis in finem usque Julii illam enutrivì, ubi albicante texturâ sibi paratâ, fuscâ in aureliolam immutabatur, elapso quatuordecim dierum spatio inde phalænula producta fuit, cujus alulæ inferiores fuscae. Superiores autem unâ cum corpore è lucido virides maculis albicantibus punctulisque nigris exornatæ erant, interdium celerrimè volitabat; hunc florem in gratiam legentium hic adjunxi.

XLIX. *Sonchus Levis.*

Hæc herba certæ cujusdam erucæ pabulum est, cujus pars corporis superior cinerea, fuscis per longum decurrentibus virgata lineis, albis deorsum maculis aspersa, inferius autem roseo tincta colore fuerat, in fine Julii in aureliam è lucido fuscâ immutabatur, hocce modo transformata in subsequēntis anni mensem usque Junium permansit, ubi subflava viridis nigroque colore exornata phalænula in lucem prodiit, in volando, vespere tamen, celerrima.

L. *Carduus vulgaris.*

Superiùs floris hujus cauli brevis crassus vermis, aut eruca infidet, hæc herba quidem non est hujus erucæ pabulum, sed exilibus in hac herbâ commorantibus animalculis vescitur; eam mense Julio fuscum in doliolum immutari animadversum habui, cujusmodi unum apertum in folio viridi remonstratur, elapso decem dierum spatio flava indè musca producta fuit, rubris constans oculis, viridem retrò caput maculam ostentans, corpus lineis nigris adornatum habens, alæ erant pellucidæ, ambæ nigricante rotundâ maculâ signatæ. Infrà ad dextram vermis jacet, corpore vermis è caseo producti colorem referente, oculis membroque postremo fusco colore tinctis constans, hunc cum doliolis hisce fuscis in frustro corrupti ligni betulæ mense februario reperi, ex hisce doliolis nigrarum flavis lineis virgatarum vesparum genus in lucem mense Majo prodiit, alæ harum utriusque quatuor pellucidæ, cornula nigra, unguiculi flavi erant.

Inferiùs adhuc ad sinistram vermiculus humi jacet, acarum colore referens, quem pariter in ligno corrupto reperi, in doliolum fuscum immutabatur, unde mense Majo fuscus è regione vermis exhibitus scarabæolus producebatur.

Finis Secundæ partis.

Titulare partis hujus tertiæ folium ovo oblongè rotundo sese intextentium formicarum metamorphosin exhibet; quarum ova canariæ avibus edenda traduntur. Ex ovis, ad maturitatem ubi pervenerunt, exiles, majoresque muscæ prodeunt, quas (ut in titulari folio videre est) educi copiosissimè, animadverti. Vigestimâ quintâ Julii anni 1694. integrum, horum animalculorum omnis generis, minutorum æquè ac grandiorum, tam alatorum, quàm alis carentium millia, nonnulla quoque suis ex ovis, perceptâ volandi facultate, prorepentia comprehendentem nidum acquisivi, unde ea simili cum erucis metamorphosè mutari, colligere facili negotio potui. Hic inferiùs ea collocavi, ut unâ cum Salomone virtutes eorum indagarem. Porro formicarum, in indiâ orientali, ità dictum, Regem in viridi malvæ foliolo collocavi, cujus posterior pars corporis majorem molliusculum subalbum vermem repræsentat.

I. *Flos Hyerosolomitani.*

Hic ergo cæterarum erucarum, reliquorumque vermium mutationes exhibentur.

Erucarum super hocce flore sedentium quindecim eodem flore enutrivì, verùm aliquando neglectâ per oblivionem pabuli exhibitione semetipsas edendo consumpserant tribus exceptis, quæ superstites remanserant, hæ Septembris octavâ die degenerabant in aurelias, subsequētis anni mense Majo, qualis hic appingitur, indè phalænulæ cinereæ prodierunt.

II. *Solanum vel solatrum.*

HÆc herba viridis, fructui vicinæ, erucæ pabulum est, decimâ die Junii mutatur in aureliolam, ac vigestimâ quintâ Junii lignei coloris papiliunculis inde prodiit, in volando celerrimus. Hic è regione nigra petiolum perreptans erucula conspicitur; depositis exuviis virescebat; sambuco prius albicante eam enutrivì, ast exinde nullatenùs immutabatur, hanc ergo herbam ei porrexi in escam, confectâ tandem albâ

tex-

texturâ, flavo, qualis hic unâ exhibetur, inde musca producta fuit.

III. *Alcea.*

HÆc herba proprium viridis hujus erucæ pabulum est, hac illam servavi vivam in augustum usque, ubi fuscâ in aureliam immutabatur, & vigesimâ primâ subsequenti anni die Maii priùs inde phalænula prodiit.

IV. *Flos cardinalis.*

FUscas hujusmodi erucas his in floribus amstelodami reperi, quibus eas etiam enutrivimus in octavum usque diem Septembris anni 1695. ubi mutabantur in aurelias, vigesimâ quintâ Junii subsequenti anni, qualis in hac figurâ demonstratur, papilioes inde producebantur.

V. *Labrasca.*

PArvulum baccis rubentibus insidens animalculum solummodo foliorum horum succo fruitur; nonâ die Junii colorem suum planè omninòque commutavit, quemadmodum in caule cernitur; decimâ septimâ die dicti mensis in aureliam conversa fuit; vigesimâ nonâ ejusdem lucidiore colore tinctum, aliam pariter formam induit, septimâ tandem Julii die, qualis infra cernitur, scarabæolus auriaci coloris inde prodiit.

VI. *Spinus vel prunus sylvestris.*

MAgnum harum erucarum unâ congregatarum, admodùm exilium numerum in pruni sylvestris dumo repèri, circâ quem texturam amplam confecerant. Septimâ horâ vespertinâ in unam collectæ tam arctè conjungebantur invicem, ut rotunda nigricantis holoserici particula esse crederentur; integrum cum foliis omnibus ramum unâ cum texturâ rescidi, ac ejusmodi virides ramulos adferri quotidie, curavi, quos aquæ recenti pro escâ quotidianâ immergebam; horâ nonâ matutinâ om-

omnes & singulæ ad pabulum confluxêre, deindè vero ad laborem, in eo consistentem, ut sibi domum exstruerent, accurrerunt. Cameras ergo alias suprà alias sibi texentes, lati semper digiti spatium interponebant, constructo pariter tantæ capacitatis ostio, ut perfectam noctæ magnitudinem eidem inhabitare valeant. Suis ergo cameris, sole suos diffundente radios, omnes & singulæ recipiebantur, eisdem ad deliquium usque solis immorantes; quotidianam hæc actio in consuetudinem abierat in vigesimum quartum usque Junii diem, ubi ovis oblongè rotundis sese intexere incipiebant, in quibus in subsequenti anni mensem Martium usque latuerunt, extunc autem phalænulæ prodierunt.

VII. *Malva.*

Viridis & lineis albicantibus exornata erucula hoc flore tanquam pabulo in primam usque Junii diem vescitur, ubi mutatur in aureiolam; gressûs erat celerrimi, vigesimâ primâ dicti mensis hujusmodi papiliones flavi prodierunt; major eruca pariter hocce flore pascitur, immota plerumque jacebat, at à minutissimo etiam animalculo contrectata, bile veluti motâ, huc illuc feriebat. Tertiâ die Junii in collectis foliis quieti se dedit, decimâ octavâ Junii in aureliam immutabatur, decimâ verò sextâ albicans hujusmodi inquieta phalæna producta fuit.

VIII. *Aquilegia vel Aquilina.*

Viridis hæc eruca hocce flore tanquam pabulo vescitur, primâ Augusti harum aliquæ flavis ovis sese intexuerunt, decimâ octavâ nigræ hujusmodi muscæ indè prodierunt, uti latus habet.

Fuscum ac albicans animalculum sex ungviculis instructum pediculis tanquam pabulo vescitur; secundâ die Junii rotundo albicanti ovo se intexit, vigesimâ secundâ ejusdem mensis è lucido virentia proruperunt animalcula volantia, quorum unum superiùs femini infidens conspicitur.

IX. *Lamium vel galeopsis florens.*

Hujusmodi virefcentes eruculæ, quarum una viridi folio infidet, hac herbâ tanquam pabulo fruitæ sunt in mensem usque Augustum, ubi albis, quorum unum caulis inferius exhibet, ovis sese intexuerunt; subsequenter anni mense Majo suprà erucam exhibitæ similes muscæ prodierunt.

Minima erucula flavo colore tincta, lineolisque rubris adornata eâdem herbâ suo tanquam pabulo vescitur; in Julii principio albicanti ovo sese intexit, & ultimâ die dicti mensis papiliunculus hicce prodit, qui in summitate floris exhibetur.

X. *Ficus.*

Fuscas has erucas fici foliis enutriti in mensem usque Augustum, ubi mutabantur in aurelias, mense verò Septembri fuscæ hujusmodi phalænæ proruperunt.

XI. *Consolida Regalis.*

Hi flores huic viridi albæque erucæ cedunt in escam, quæ vigesimâ nonâ Junii in aureliolam immutabatur, decimâ quintâ Julii ex hac, in aureliolâ in ovum fuscum conversâ, hujusmodi musca magna, & ex aliâ simili vigesimâ die dicti mensis fusca talis phalænula prodit. Variæ quæstiones antehac istius mutationis tam diversæ à variis institutæ fuerunt, quænam tantæ muscam inter & phalænulam differentiæ vera ratio statuenda esset, nec admitti facile posse, quod una feminei, masculi verò sexûs altera sit; sed effluxis aliquot annis ego, muscas his erucis insedis, moramque trahentes intra erucæ membra semen effudisse deprehendi; cumque erucæ substantiâ tanquam pabulo vescerentur, fuscum in ovum immutatæ tandem similes in muscas transfiguratæ fuerunt.

XII.

XII. *Mentha felina vel nepeta.*

ANno 1619., vigesimâ quartâ Junii viridis hæc eruca hac herbâ enutrita formosam in aureliam immutata fuit, postquam tredecim dierum spatio quieti indulserat; quintâ Septembris inde phalænula quædam producta fuit.

XIII. *Papaver.*

CAlyci superius insidens vermiculus animalcula (pediculi) dicta in vigesimam sextam usque diem Augusti depascebatur, ubi in hujusmodi aureliam conversus fuit, Julio mense hujus generis alii jacuerunt immoti, in his apertis, huic in folio viridi exhibitæ, similes muscas inveni.

Nigra flavaque eruca floribus hisce tanquam pabulo vescebatur in vigesimam sextam usque diem Augusti anni 1615. ubi nigram in aureliam immutata fuit, & nonâ subsequenter anni die mensis Junii phalænula figuratæ similis exindè prodiit.

XIV. *Melissa.*

ANno 1683. vigesimâ quartâ Junii hæcce lignei coloris eruca svalbacum in germaniâ mihi transmissa fuit, naturæ fuit admodum tranquillæ; vigesimâ sextâ, dicti mensis sese intexens in aureliam immutabatur, nonâ verò Julii flavus hujusmodi papiliunculus inde prodiit.

Infimum animalculum in infimo viridi folio collocatum hocce folio nutriebatur, exutâ aliquoties pelle, quam continuo circumferebat, corpore que postico sæpè sæpius, timore quasi percussus & in Angustiis veluti constitutus, contremiscens in hanc è regione depictam formam transfiguratus fuit; vigesimâ quintâ die Junii anni 1689. veluti lignum induratum est; Julio mense tandem aliquando hujusmodi icarabæolus indè prodiit.

XV. *Carduus Mariæ.*

HÆc eruca Carduo præfente tanquam pabulo vefcitur in decimam nonam ufque diem Julii. Harum erucarum una mutabatur in aureliam, cæteræ jacebant immotæ, è quibus vermiculi quàm plurimi prorepebant, ovulis fefe parvulis intextentes, interim ovula omnia circum circà contexebat in unum eruca, ne quædam deciderent; textura hæc goffipium referebat. Poft decem dies hujusmodi nigræ mufcæ fuerunt educæ, ita ut dubio procul omni remoto fua femina in erucam mufcæ effuderint. Septimâ Augufti formofus ille papiliunculus ex aureliâ prodiit, quem amatores Carduelem vocitant.

XVI. *Atriplex.*

HAcce herbâ erucam hanc in decimam ufque diem Augufti menfis enutrivi, ubi nigram in aureliam immutata, tandem vigemâ quartâ dicti menfis in phalænulam rubicundam transformata fuit.

XVII. *Avellana.*

VErmem infimum viridem fuper hiſce nucibus inveni, ubi exilia quædam animalcula ſive pediculos depaſcebatur, vigefimâ quartâ Maii fuſcam in aureliam immutabatur, unde vigefima die Junii nigricans hujusmodi ſupra nuces exhibitum animalculum prodiit.

Supremam viridem eruculam tertiâ die Maii ſuper hiſce nucibus pari modo reperi, nucibus adhærentia folia contexebat, quibus immorata celerrimè jam excurrebat, jam in hæc iteratò ſefe citiſſimè recipiebat, tacta filo ſcendebat, talis in decimum quartum ufque diem dicti menſis permanens in aureliam immutabatur, ac tandem, qualis ſuprà repræſentatur, hujusmodi, papiliunculus indè prodiit.

Viridis hujus generis erucas, quarum una prorfus infrà repit, ſuper hocce fructu quàmplurimas inveni, ejuſdemque foliis
enu-

enutrivì in decimum octavum usque diem Augusti, ubi duræ admodum texturæ sibi paratæ in decimum quintum usque subsequenti anni mensis Aprilis diem immanebant, unde tandem stipiti insidenti, similes muscæ productæ fuerunt.

XVIII. *Armeniacum pomum.*

ELegantes hujusmodi erucas quàmplurimas super hocce fructu, cujus foliis tanquam pabulo vescebantur in vigesimam octavam usque diem Septembris anni 1691. Amstelodami deprehendi, ubi semetipsas intexentes in aurelias immutabantur; in harum unâ vermis in nigram muscam postea conversus crevit, subsequenti anni mense Aprili cæteris ex aureliis hujusmodi cinereæ phalænæ prodierunt.

XIX. *Parthenium*

HÆc eruca fusca in decimam usque Julii diem hac herbâ vescebatur, ac tandem in aureliam mutata quatuordecim dierum spatio fusca hujusmodi phalænula facta est.

XX. *Iris Hortensis Latifolia.*

Albicantis hujus erucæ generis unica solummodò mihi fuit, quæ iride cæruleâ suo tanquam pabulo vescebatur, quâ carens ejusdem semine sese nutriit, tandem ex obscuro valdè subcærulea facta decimo septimo, anni 1689. die Julii deposuit exuvias aureliæ filo alligatas; quintâ Septembris indè lucida tandem aliquando phalæna prodiit.

Viridem folio irrepentem erucam radicibus ireos adjacentem in terrâ reperi; trigesima primâ die Martii anni 1698. mutata fuit in aureliam, unde subsequente mense Junio cinerea hujusmodi phalæna producta fuit.

XXI. *Rubeus.*

Superius obrepentem erucam hisce foliis enutrivì, quæ convolverat, quibusque immorabatur, exindè nunquam, nisi

captura cibum, exiens; ultimatiſſimè fuſca fiebat; vigefimâ primâ Maii inter hæcce folia ſeſe intexens ibidem in aureliam immutabatur, unde tandem lignei coloris papiliunculus exiit.

Inſimam ſubviridem fuſcam erucam hiſce foliis pariter enutriti ſvalbaci in menſem uſque Junium anni 1683; tacta viridem quendam liquorem excernebat, in rotundum convoluta diu ita jacebat; naturæ fuit admodum ſilentioſæ, ita ut horis integris jacuerit immota; decimâ quarta commutabatur in aureliam, ſecundâque Julii formoſa ſimili ferè cum erucâ floribus inſidente, colore tinctâ phalænula prodiit.

XXII. *Tithymalus.*

Hujusmodi erucæ adhuc parvæ, flavæ ſunt atque nigræ, majores autem factæ rubescunt; tactæ capite, haud ſecus ac irritatæ, hùc illùc feriunt; hujus generis quàmplurimas habui Francofurti, ſed omni tempore mihi deſtruebantur, ac inde non niſi muſcæ prodierunt; hanc herbam avidè depaſcebantur. Anno 1684. decimâ octavâ die Junii duæ rurfus in aurelias immutabantur, ac tandem die nonâ Julii formoſam hanc phalænulam inde retuli, alterâ eâdem adhuc die ovum viride pariente.

XXIII. *Periclymenus.*

Elegantium harum viridum erucarum Francofurti quàmplurimas in periclymeno, quo enutriebantur, inveni; decimâ tertiâ earum una mutabatur in aureliam, quintâque Junii ſubſequentis anni elegans hujusmodi phalæna indè producta fuit. Cæteræ, quas habueram, deponentes exuvias propemodum omnes emoriebantur, aut hujusmodi muſcæ tandem educebantur; Amſtelodami periclymeno illas enutriti.

XXIV. *Cotoneæ flos.*

ANno 1683; primâ die Maii Francofurti ad mœnum ſuprà mala cydonia hanc erucam inveni, quorum foliis etiam cam enutriti, inquieta erat admodum, hùc illùc continuò cur-

currens, ferè jejuna. Quartâ Maii cinereâ texturâ sibi paratâ, vigesimâ quartâ dicti mensis hujusmodi cineream in phalænam immutata fuit.

Fusca è regione erucula hisce foliis etiam vescens eisdem quoque fuit involuta, vigesimâ sextâ Junii in aureliam immutabatur, ac decimâ quartâ Julii papiliunculus ille cinereus inde prodiit.

XXV. *Cotoneæ folia.*

HUjusmodi fuscas, flavasque erucas cotoneæ foliis enutrivì, prunorum quoque ac rosarum foliis vescabantur in vigesimâ octavam usquè diem Maii, ubi una depositis exuviis in aureliam immutabatur, vigesimâ quartâ Martii subsequenter anni, hujusmodi, qualis in uno latere cum cæteris conspicitur, phalænula lignei coloris indè prodiit; cæterum hæ erucæ contrectatæ prorsus immotæ jacent.

Erucam è regione, pruni sylvestris, cotoneæque foliis enutrivì, pauco vescabatur pabulo; ultimâ Maii fuscam in aureliam immutabatur, ac vigesimâ die Junii cinereus hujusmodi papiliunculus, suprâ volitans, indè prodiit.

XXVI. *Flos caryophyllorum.*

Super hocce flore similes lineis rubris virgatas erucas inveni, quo Norimbergæ eas in duodecimam usquè diem Maii nutrivì, extunc floribus sese intexentes in aurelias immutabantur, undè vigesimâ dicti mensis, hujusmodi, ochræ colore tincti scarabæoli, quorum unus suprâ florem cernitur, e ducti fuerunt.

Qualis viridi folio insidet, talis Amstelodamum allata mihi fuit eruca flava lineis nigris virgata, quæ vix à me vigesimâ secundâ Junii depicta subito sese intexuit, vigesimâ die Julii sequentis indè hujusmodi phalænula prodiit.

XXVII. *Nasturtium indicum.*

HUjusmodi lignei coloris eruculas hocce nasturtio indico nutrivi; nonnullæ decimâ tertiâ die Junii foliis virescen-
tibus inclusæ mutabantur in aurelias, tertiâ Julii primus inde
papiliunculus exiit, septimâ mensis ejusdem excludebantur alii
duo, decimâ tertiâ alius adhuc eductus fuit.

XXVIII. *Buphtalmum.*

EJusmodi flavæ nigræque erucæ floribus hisce vescebantur
in vigesimam tertiam usque Julii, anni 1704. ubi sese in-
texentes in aurelias immutabantur; vigesimâ quartâ, subse-
quentis anni, mensis Maii die, hujusmodi rubri, nigrique pa-
pilioes indè proruperunt.

XXIX. *Phu vulgò valeriana.*

HÆc herba pabulum est hujus erucæ; decimâ septimâ Ju-
nii albicanti telâ confectâ convertebantur in aurelias, vi-
gesimâ nonâ dicti mensis ejusmodi cinereæ phalænulæ indè
producebantur. Fusca illa erucula decimâ quartâ Octobris an-
ni 1704. telæ sese intexit, ac vigesimâ quartâ Maii hujusmo-
di volitans papiliunculus indè fuscus exiit.

XXX. *Uvæ ursinæ.*

Similes, cinerei albicantisque coloris lineis virgatas erucas
harum uvarum folia viridia depascentes in vigesimam ter-
tiam usque Junii anni 1706. Amstelodami reperi, ubi in au-
relias conversæ, vigesimâ quartâ Julii in elegantes hujusmodi
fscos, albicantesque papiliunculos immutatæ sunt.

XXXI. *Cerasa pliniana.*

HIs super arboribus tres hujusmodi erucas inveni, quarum
foliis tanquam pabulo vescebantur in nonam usque Junii
diem,

diem, ubi metamorphosin subibant : primam itaque conversam in aureliam secunda deglutiit, usquedùm unica tantummodo superstes relicta fuerit, quæ tertiâ die Julii in phalænam cineream immutata fuit.

XXXII. *Erice florens.*

HAcce herbâ in campis aridis progerminante tanquam pabulo vescuntur hæ erucæ; quæ decimâ quintâ, sextâ, & septimâ Augusti sese intexentes, decima sextâ, septima & octavâ dicti mensis anni subsequenter in duplicis hujusmodi generis phalænas, masculos nimirum atque femellas, immutatae fuerunt.

Erucula media nigricans auriaco colore maculata pariter hac herbâ nutrita fuit, in Junii diem usquæ trigessimam, ubi telâ suâ herbæ huic affixâ nigram in aureliam immutabatur vigesimâ sextâ Julii hujusmodi, lineis cinereis virgata phalænula inde producta fuit.

Formosa hæc variegata eruca hac herbâ, quemadmodum etiam millefolio unâ vescabatur, in gradiendo celerrima; vigesimâ secundâ Junii duram admodum texturam conficere incepit, in quâ mutabatur in aureliam, quæ tacta sæpè numero invertebatur, tandemque prorsus exaruit; insuper ego duram illam texturam aperui, & in eâ, quod hic cernitur, inveni, hoc quemadmodum in germaniâ, ita pariter Amstelodami observavi.

XXXIII. *Trifolium & Carex.*

VErmis hicce terrei coloris trifolio insidens lumbricus à popularibus appellatur; rura pascua notabiliter destruit, herbæ radicem exedens; vigesimâ nonâ die Maii in aureliam, qualis sub verbe cernitur, immutabatur, unde vigesimâ quintâ Junii hujusmodi, quale super flore cernitur, animal prorupit; terræ semen suum inserit, ac, uti populares asserunt, tribus ad minimum annis pro subeundâ metaphosē indiget.

Elegantis flauæ, rubræque erucæ carex pabulum fuit in primam usque diem Augusti, ubi telâ albicante confectâ nigram in aureliam immutabatur, decimâ quintâ Augusti albicans

H

hu-

hujusmodi phalænula, qualis suprà cernitur, inde prodiit.

XXXIV. *Anemone.*

HOsce flores his erucis in ornatum addidi, cum in præcedente folio trifolium, & carex in gramine crescentia fuerint exhibita. Carex harum erucarum pabulum fuit in octavam usque Junii diem, ubi in aurelias, ac inde vigesimâ octava Julii in hujusmodi flavas phalænuas immutatae fuerunt.

XXXV. *Gramen virgineum.*

HAnc flori insidentem erucam hic collocavi proprium ei pabulum ignorans; vix enim à me depicta sese die Junii octavâ 1705. ovo albicanti intexuit, ac vigesimâ octavâ mensis antea hujusmodi phalænula inde prodiit. Vermis infimus stigmati irrepens exilibus in omni plantarum genere reperibilibus pediculis pascitur; vigesimâ sextâ Junii, qualis sub verme cernitur, formam assumpsit, duodecim diebus elapsis hujusmodi scarabæolus inde prodiit.

XXXVI. *Salix.*

INgentes hæ erucæ foetidum spargunt odorem; in salice morantur, ejusdem medullam depascentes; pabulo verò carentes semetipsas invicem devorant; nec in ullâ scatulâ, lignum quodvis erodentes, asservari possunt, vigesimâ Aprilis nonnullæ sese intexentes, quartâ die Maii, quales hic exhibentur, (mas scilicet atque femella) phalænæ factæ sunt; aliam quoque vigesimâ Septembris acquisivi, hæc in terrâ, nullam assumens escam in Octobrem usque recondita in aureliam immutata fuit; decimâ septimâ Maii subsequenter anni hujusmodi phalæna inde prodiit, quæ primâ die centum quinquaginta octo, secundâ adhuc septuaginta octo ova peperit, ubi in fuscum colorem vergente corpore tertiâ die periit.

XXXVII.

XXXVII. *Salix niger aquaticus.*

Hujusmodi virides erucas punctatas in frisiâ quàm plurimas super hujusmodi salicibus atque malis, quarum arborum foliis tanquam pabulo in vigesimam octavam usque Augusti pascebantur; inveni, ubi nigras in aurelias immutabantur, & decima quarta Aprilis subsequēntis anni duæ hujusmodi cinereæ phalænæ ova viridia instantaneè parientes inde productæ fuerunt. Cæteri verò papiliunculi omnes citiùs educebantur, quorum alæ tantoperè fuerant intricatæ, ut ne formam quidem eorum agnoscere potuerim.

XXXVIII. *Salix.*

Elegans hæc eruca salice tanquam pabulo suo vescebatur, in vigesimam secundam usque Junii, ubi mutabatur in aureliam, indies in fuscum colorem magis magisque vergentem, roris adinstar super pruna cærulea descendētis, inde tertiâ Augusti elegans hujusmodi cinerea rubicundaque phalæna prodiit.

XXXIX. *Flos salicis.*

Bicornis hæc eruca Lugdunum Batavorum mihi translata ibidem in salice reperta fuit, unde quoque per me enutrita fuit. Vel minimo etiam motu sonove percepto caput intrò retraxit, ac aliquamdiù nullatenus movebatur. Escam capiens ambo cornula arcuè composuit; subindè ex hisce binis cornubus alia duo mollia eaque rubicunda ejusdem cum antè memoratis duriōribus, longitudinis exseruit; hæc in unam atque alteram partem motitans, ea tandem intrò rursus ita recondidit, ut nec umbra quidem eorum amplius conspiceretur. Hoc in vigesimam sextam usquē Julii perduravit, ubi telâ sibi paratâ subsequēntis anni, Aprili mense in hanc phalænam immutata fuit.

XL. *Salicis folium.*

Superior eruca viridis salicis folio nutriebatur, tacta subito convolvebatur, & è quolibet membro per modum siphonis quid limpidi liquoris excernebat, quotiescumque contrectata fuerat vigesimâ Augusti texturam amplam paraverat, unde subsequenter anni vigesimâ quintâ Junii quale è regione erucæ cernitur, flavum nigrumque animal eductum fuit;

Secunda semiflava, semique viridis eruca pari pabulo vesciebatur, eodemque in fristâ eam enutrivit; anno 1690. decimâ die Julii hæc ipsiusque generis erucæ cinereis ovis alternatim sese intexuerunt, unde similes, quarum una in medio cernitur, flavæ muscæ primâ Augusti productæ fuerunt.

Infima hæc nigricantia, punctis nigris notata, cadentia animalcula, supina præprimis haud facili negotio eriguntur. Salice aquoso vescuntur, vigesimâ quintâ Julii 1689. flavis ovis sese intexuerunt, decimâ quintâ Julii scarabæoli similes inde prodierunt.

XLI. *Folium salicis.*

Flavescentes hæ, maculisque nigris aspersæ erucæ foliis salicis pascuntur; vigesimâ septimâ Augusti 1689. duodecim dierum spatio jacebant immobiles, usquedum pelle sua exuerentur, eleganterque virides in aurelias intrâ quatuor horarum spatium fusco colore tinctas immutarentur; & vigesimâ primâ Maii in mensem usque Junium elegantes hæ phalænæ ova viridia parientes inde prodierunt. Hujusmodi ex obscuro cinerea. quorum unum hic inferius unâ cum transformatione suâ repræsentatur, animalcula quartâ die Junii in salicibus inventi, quorum foliis vesciebantur; summatim tamen solummodò succum depascentia foliis alioquin integris relictis. Duodecimâ Junii folio aut stipiti cuidam affixa metamorphosin subierunt, usquedum vigesimâ quartâ Junii ex obscuro virides hujusmodi scarabæoli inde prodierint.

XLII. *Rosa.*

HUjusmodi erucæ rosarum foliis tanquam pabulo vescuntur; ex confectâ Julio mense texturâ prodeunt adhuc phalænulæ Augusto mense; sed Augusto sese intexentes immotæ jacent in subsequenti anni mensem usque Julium, ubi prius ex inde phalænulæ educuntur, è quibusdam etiam aureliis vermes excreverunt, in ova fusca ex tempore commutati; quatuordecim diebus elapsis hujusmodi muscæ proruperunt.

XLIII. *Rosa.*

Suprema flavescens erucula rosæ in decimam usque quartam Julii pascebatur, ubi cum reliquis, ovis albicantibus intexta quartâ Augusti in hujusmodi muscam transformata fuit. Inferior eruca viridis rosæ quoque vescebatur tanquam pabulo suo; vigesimâ primâ Maii nonnullæ hujus generis intextæ foliis in aurelias immutabantur, unde decimâ quartâ Junii lucidi ochræ colore tincti papiliunculi similes educebantur.

Harum semiviridium, & semiroseæ coloris erucarum calycibus irrepentium super rosæ, quàm plurimas inveni, quarum folia depascebantur; quintâ Maii suum cum viridi colorem immutantes in aurelias inversæ fuerunt, unde vigesimâ secunda dicti mensis fusci tales papiliunculi prodierunt.

XLIV. *Rosa.*

Minimarum viridium erucarum quàm plurimas super rosæ inveni, quibus etiam eas enutrivî; vigesimâ primâ Maii mutabantur in aurelias fuscas, & sextâ Aprilis subsequentis anni, quales suprà eruculam cernuntur, papiliunculi inde prodierunt. Superiorem fuscam erucam rosarum quoque foliis enutrivî; anno 1684. à vigesimâ Maii in sextam usque Junii ferrugineo colore tingebatur, nonâ Junii in paratâ sibi telâ mutabatur in aureliam, unde vigesimâ nonâ dicti mensis, qualis suprà eruculam cernitur, papiliunculus prodit.

XLV. *Rosa.*

PEndula viridis erucula his quoque rosis pascitur; hocce genus erucularum à dorso sæpe sæpius obrepit, filoque ex ore prodeunte descendit ac ascendit. Decimâ Maii mutatur in aureliam, decimâ tandem octavâ in muscam nigram transformatur.

Major eruca viridis rosis pariter fruitur; vigesimâ secundâ Maii depositis exuviis mutabatur in aureliam, unde post dies quatuordecim ochræ colore tincta phalæna prodiit.

XLVI. *Abiegna folia.*

CInereas has erucas silentiosas admodum, prorsus immotas, in unum convolutas foliis subjacentes, & non nisi avium excrementa repræsentantes, prius erucas esse dubitavi; malorum foliis eas in Frisiâ enutrivî; vigesimâ tertiâ harum una folium itâ firmiter contexit, haud secus ac si glutine compactum esset, in quo mutabatur in aureliam; cæteræ paratis sibi texturis ordinariis, mutabantur in eisdem in aurelias, decimâ quartâ Aprilis subsequenti anni primus papilio prodiit, quem alii mense Maii sequebantur, è lucido viridia ova parientes, papiliunculus infra erucam cernitur.

Erucam viridem unâ cum superius allegatâ cinereâ, eâdem super arbore reperi; decimâ octavâ Augusti silentiosè prostrata deponebat exuvias, ac absque texturâ mutabatur in aureliam; subsequenti anni decimâ quartâ Aprilis prima phalæna prodiit, qualis in supremo viridi folio cernitur, cæteræ verò subsequente mense Majo producebantur.

XLVII. *Convolutulus.*

REmonstrato licet in præcedente folio ultimarum harum erucarum pabulo, & hæc arbor etiam si sylvestris sit, extrema tamen hæc folia floribus exornare volui, nullatenus dubitans, quin rem amatoribus pergratam facerem. Fusca hæc eruca vigesimâ die Junii texturam paraverat flavam, ac in eâ flavam in aureliam quæque fuit immutata, unde decimâ quartâ Julii hæc auriaci coloris phalæna prodiit.

XLVIII.

XLVIII. *Chaltba.*

FLava hæc eruca malorum foliis in mensem usque Septembrem enutrita fuit; decimâ quintâ Junii subsequēntis anni fuscā prius in aureliam immutata, phalæna facta est. Hujusmodi animalcula, quorum unum viridi folio insidet, pediculis plantarum exilibus tanquam pabulo vescuntur; in principio Junii mutabantur in aurelias, sub finem hujus mensis hujusmodi scarabæi inde prodibant flavi.

Fusculum inferius animalculum in mensem usque Junium aquæ immoratur, in quo in terram prorepit, & exposit hujusmodi volitans animalculum, quale folio insidens exhibetur, inde producitur.

XLIX. *Flos mali punici.*

Superiorem erucam malorum foliis enutrivit; anno 1699. decimâ Septembris albicanti telæ sese intexuit amstelodami, aprilī mense subsequēntis anni cinerea hæc phalæna inde producta fuit. Bicaudata inferior hæc eruca nullâ prorsus interpositâ morâ sese intexuit, ita ut in ejusdem pabuli cognitionem devenire nequiverim; albâ sibi texturâ paratâ in phalænam, qualis in flore cernitur, transfigurata fuit.

L. *Martagum.*

Ejusmodi viridia animalcula neque pabulo determinabili vescuntur, neque statuto tempore reperiuntur, omnibus in herbis omnibus anni temporibus ea est reperire, ubi cunque locorum albicans hujusmodi spuma comparet, ibidem hæcce latitant animalcula; usquequò in salientes, inferiùs unâ repræsentatos scarabæolos immutentur.

Subviridis eruca malorum foliis in octobris octavam usque diem enutrita fuit, ubi mutabatur in aureliam, & vigesimâ nonâ Junii subsequēntis anni hæcce phalæna prodiit; eruca cum phalænâ superiùs exhibetur.

Infirma subviridis erucula grassularia foliis vescebat; ejusdem

dem autem arboris tam fructu quàm flore jam in duabus primis partibus exhibitis, hic illos rursus in medium producere nolui, eorum loco martagum hoc, florem etiam elegantissimum substituens. Hæ eruculæ tactæ filio mediante subito descendunt; in gradiendo sunt admodum celeres; duodecimâ die Maii sese intexentes intra folia reconditæ fuscas in aurelias immutabantur, vigesimâ quartâ fusci, albicantesque, quorum unus suprà juxtâ suam aureliam exhibetur, papiliones inde prodiderunt.

Observe, quod primam omnium insectorum metamorphosin aurelias sive nymphas, secundum erucarum papiliones, qui diurni sunt seu de die circumvolitant, nocturnos verò, sive noctu circumvolitantes cum mouffeto phalænas vocaverim, secundam denique acarorum & vèrmium transformationem mulcas & apes nuncupaverim. Vale.

F I N I S.

Morus cum fructu

Morus cum fructu

Tulipa purpurea.

Sambucus caerulea

Cerasus nigra Dulcis florens

Hyacinthus Orientalis

Ranunculus Dulcis

Ranunculus acris

Prunus florens

Taraxacum

Cerasa acida rubra flore pleno

Flos grossulariae, Sativa, spinosa.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or a title.

Cerasus austera florens

Viola lutea.

Pinus strobus

Flos pome Damascene

Grossularia hortensis non spinosa florens

Very faint, illegible text, possibly a signature or title, located at the bottom of the page.

Prunella vulgaris L.

Ranunculus pratensis

Cerefolium.

C. h. h. h. h.

1845

Yermes miraculafi

Malus melba floreana

Handwritten text, likely a signature or name, appearing below the illustration. The text is faint and difficult to decipher, but appears to be written in a cursive or script style.

John. H. H. H.

Rosa incarnata

Oxijacantha florens

Bostrychia fœns

Common Rose

Cotonea flos

Rosa multiplex, medra.

Rosa rugosa L.

Cucurbita maxima L.

Cerasus major fructu subdulci

Rosa maxima, multiplex

Illustration of the fruit of the
Mango tree

Fructus grossularis spinosa

Urtica urens major.

Adiantum species

back view of leaf

Salix acuta folio.

Rosa versicolor

Rosa rugosa

Proffersia vestita

Graffularia hortensis

Salix cuprea latifolia.

Juniperus communis

Profructus albae

Groffularia alba vulgaris.

Gramen pratense vulgare

Dear Mother

Dear Mother

I am well

I am well

I am well

I am well

1

Passiflora

Acacia germanica.

Hedera terrestris floreus

Iris Hortensis Latifolia.

Plantago major.

Opuntia stricta (L.) Mill. var. *stricta*

Grossularia hortensis majore fructu rubro.

Foeniculum hortense.

Chloranthus virginicus

Mentha hortensis verticillata.

Consolida regalis hortensis.

*Copyright 1900 by the
Lithographer*

Atriplex Sylvestris

Populus nigra

Handwritten text, likely a signature or date, appearing as a series of dark, illegible marks.

Lactuca capitata floreus

Urtica urens minor.

the coffee house

Flos brassicae viridis.

Yucca moschata purpurea.

Fructus prunorum

Malva folio hederaceo.

Phaseolus vulgaris

Campanula medium

Cariophyllus purpureus

Quercus cum fructu

Viola maritima purpurea

Pyrus florens

Nasturtium hortense

Gramen miliaceum

Lappathum acutum crispans

Rosa centifolia rubra

Rosa sylvestris major.

Fragaria vesca.

Plux juglans florens

Viola matronalis purpurea.

1875

1875

Lijchnis segetum

et

Siliqua.

Sambucus flore albo.

Passiflora ligularis

Lappa major

Melipotis lutea.

Viola lutea pleno flore

Worm-eaten leaves from

Begonia maculata L.

Flos cuculi et gramen vulgare

Carpinus florens

Mille-folium terrestre florens

1890

THE END OF THE WORLD

Flus tinctorius.

Plantago minor florens.

Lilium aurcum.

Flos mali

Mass.

Vitis florens

Lilium tigris

1825

Convolutus minor purpureus.

Geranium florens.

pyrus *florens*

Absinthium vulgare

Gallium luteum

alni folia

Cariophyllus variegatus

Borago carulea

117X/1X

Fraxinus viridis L.

Echinium vulgare coeruleum :

Myrtillus baccis nigris

1844

Prunella vulgaris

Parnassius fyllus

Gramen cijperoides

1900

Chrysanthemum

1111

Phaenocarpa

Salix vulgaris. rubens.

Eryngium Campestris

1877

Handwritten text, likely a signature or name, appearing at the bottom of the page.

1100

St. as. angel.

Brassica viridis

Aetusa pratensis florens

Samolus hypnoides L.

Urtica urentis folia

Linum florens

Centaurea jacea polygona floreans

Germaniella florum

Convolvulus major albo flore

Salix rubra florens

1754

Anemone flore coxinea.

Cijelamen flore purpureo.

100/12

Passiflora ligularis L.

Sonchus levis

21.13

L

Carduus vulgaris.

Flea hierosolymitanus

Solanum elaeagnifolium

Alcea

Flos cardinalis

Labrusca

Spinus vel prunus fylvestris.

Malva

Aquilegia vel Aquilina

Antennaria dioica

Lamium vel galeopsis florens

Ficus

Convolvulus Regalis

Mentha pulegioides vel. *repetita*

Papaver

Melissa

Carduus marianus

Atriplex

18

Armeniaca pomum

Parthenium.

Iris hortensis latifolia

Rosa rugosa

Rubus

Tithymalus

THE END

Stem of a plant

Perilimnax

Cottonoe flos

Colours from nature

Flos carioophylorum

Passiflora Indicum

Bupalus

Phlox vulgaris valesiana

live wofine

Ceraph pliniana

Eriia florens

Trifolium et Carex

Anemone

Faint, illegible text or signature at the bottom of the page.

Gramen virginicum

Salix

56

Sketch of the 1st of 1862

Salix niger aquatica

Salix folium.

Folium falsis

Rosa

Abiegna folia

Convolvulus

Caltha

Flos mali pumici

Microtagus

0

LEO J. LARSEN & ASSOCIATES
1111 M STREET
ANN ARBOR, MICH 48106

LLOYD LIBRARY & MUSEUM
917 PLUM STREET
CINCINNATI, OHIO 45202 USA

OL

466

.M564

1718

RBR